Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā)

2023. gada 21. jūnijā*

Dempings – Ķīnas izcelsmes alumīnija štancējumu imports – Īstenošanas regula (ES) 2021/546 – Galīgā antidempinga maksājuma noteikšana – Regulas (ES) 2016/1036 1. panta 4. punkts – Attiecīgās preces definīcija – Normālās vērtības noteikšana – Regulas 2016/1036 2. panta 6.a punkts – Ziņojums par nozīmīgiem kropļojumiem eksportētājvalstī – Pierādīšanas pienākums – Reprezentatīvas valsts izmantošana – Regulas 2016/1036 3. panta 1., 2., 3., 5. un 6. punkts – Kaitējums – Ekonomiskie faktori un radītāji, kas ietekmē Savienības ražošanas nozares stāvokli – Tiesības uz aizstāvību – Labas pārvaldības princips

Lietā T-326/21

Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd, Cjinjuaņa [*Qingyuan*] (Ķīna),

Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd, Juaņtantauna [*Yuan Tan Town*] (Ķīna),

ko pārstāv *M. Maresca*, *C. Malinconico*, *D. Guardamagna*, *M. Guardamagna*, *D. Maresca*, *A. Cerruti*, *A. Malinconico* un *G. Falla*, advokāti,

prasītājas,

ko atbalsta

Airoldi Metalli SpA, Molteno [*Molteno*] (Itālija), ko pārstāv *M. Campa*, *M. Pirovano*, *D. Rovetta* un *V. Villante*, advokāti,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *G. Luengo*, *P. Němečková* un *A. Spina*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Parlaments, ko pārstāv *A. Neergaard*, *M. Peternel* un *L. Stefani*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

* Tiesvedības valoda – itāļu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs S. Papasavs [*S. Papasavvas*], tiesneši R. da Silva Pasošs [*R. da Silva Passos*], S. Žervazonī [*S. Gervasoni*] (referents), I. Reine un T. Pinne [*T. Pynnä*],

sekretāre: P. Nunjesa Ruisa [*P. Nuñez Ruiz*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu,

pēc 2023. gada 16. janvāra tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

Spriedums[1]

1 Ar šo prasību prasītājas *Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd* un *Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd* lūdz, pirmkārt, pamatojoties uz LESD 263. pantu, galvenokārt atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2021/546 (2021. gada 29. marts), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes alumīnija štancējumu importam (OV 2021, L 109, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula"), ciktāl tā attiecas uz prasītājām, un pakārtoti – Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.; turpmāk tekstā – "pamatregula"), un, otrkārt, pamatojoties uz LESD 268. pantu, atlīdzināt kaitējumu, kas tām esot nodarīts, piemērojot apstrīdēto regulu un pamatregulu.

I. Tiesvedības priekšvēsture

2 Prasītājas ir saskaņā ar Ķīnas tiesībām dibinātas sabiedrības, kas darbojas alumīnija sagatavju ražošanas nozarē un ražo un eksportē uz Eiropas Savienību alumīnija štancējumus.

3 2020. gada 3. janvārī apvienība *European Aluminium*, kas pārstāvēja vairāk nekā 25 % no alumīnija štancējumu kopējā ražošanas apjoma Savienībā, iesniedza Eiropas Komisijai sūdzību par dempingu un no tā izrietošo mantisko kaitējumu.

4 2020. gada 14. februārī Komisija saskaņā ar pamatregulas 5. pantu publicēja Paziņojumu par antidempinga procedūras sākšanu attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes alumīnija štancējumu importu [Savienībā] (OV 2020, C 51, 26. lpp.).

5 Prece, uz ko attiecas izmeklēšana saistībā ar dempingu un tā nodarīto kaitējumu, bija "stieņi un profili (arī dobie), caurules un caurulītes; nesalikti; arī sagatavoti izmantošanai konstrukcijās (piemēram, piegriezti noteiktā garumā, urbti, liekti, ieroboti, vītņoti); izgatavoti no alumīnija, no leģētā vai neleģētā, ar alumīnija saturu ne vairāk kā 99,3 %". Šī prece ietvēra preces, ko parasti dēvē par "alumīnija štancējumiem", pamatojoties uz izplatītāko tā ražošanas procesu, pat ja tos var izgatavot arī citos ražošanas procesos, piemēram, velmējot, kaļot vai lejot.

[1] Ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

6 Izmeklēšana saistībā ar dempingu un tā nodarīto kaitējumu attiecās uz periodu no 2019. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 31. decembrim (turpmāk tekstā – "izmeklēšanas periods"). Būtisko tendenču pārbaude kaitējuma novērtēšanai aptvēra periodu no 2016. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas perioda beigām (turpmāk tekstā – "attiecīgais periods").

7 Ar 2020. gada 26. februāra vēstuli Komisija iekļāva prasītājas to ražotāju eksportētāju izlasē, kuri tika ņemti vērā tās analīzē.

8 2020. gada 6. aprīlī un 29. maijā prasītājas iesniedza apsvērumus. Periodā no 2020. gada 6. aprīļa līdz 29. aprīlim prasītājas iesniedza Komisijai attiecīgās aizpildītās anketas, kurām bija pievienoti pielikumi, kuros bija ietverta prasītā informācija. 2020. gada 3., 5. un 12. jūnijā notika attālināta faktu salīdzināšana, lai pārbaudītu iesniegtos grāmatvedības dokumentu un iesniegtu citus dokumentus.

9 Pēc *European Aluminium* lūguma Komisija pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2020/1215 (2020. gada 21. augusts), ar ko nosaka, ka jāreģistrē Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes alumīnija štancējumu imports (OV 2020, L 275, 16. lpp.). 2020. gada 30. septembrī prasītājas, pamatojoties uz LESD 263. pantu, cēla prasību atcelt šo īstenošanas regulu. Ar 2021. gada 22. decembra rīkojumu *Guangdong Haomei New Materials* un *Guangdong King Metal Light Alloy Technology* /Komisija (T-604/20, nav publicēts, EU:T:2021:952) Vispārējā tiesa konstatēja, ka tiesvedība par šo prasību ir jāizbeidz pirms sprieduma taisīšanas intereses celt prasību zuduma dēļ.

10 2020. gada 22. septembrī Komisija informēja prasītājas par iespējamu pagaidu antidempinga maksājuma noteikšanu. 2020. gada 25. septembrī prasītājas iesniedza jaunus apsvērumus.

11 2020. gada 12. oktobrī Komisija pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2020/1428, ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes alumīnija štancējumu importam (OV 2020, L 336, 8. lpp.; turpmāk tekstā – "pagaidu regula"). Prasītājām noteiktais pagaidu antidempinga maksājums bija 30,4 %.

12 2020. gada 14. decembrī prasītājas, pamatojoties uz LESD 263. pantu, cēla prasību atcelt pagaidu regulu. Ar 2021. gada 22. decembra rīkojumu *Guangdong Haomei New Materials* un *Guangdong King Metal Light Alloy Technology*/Komisija (T-725/20, nav publicēts, EU:T:2021:957) Vispārējā tiesa šo prasību noraidīja kā nepieņemamu.

13 2020. gada 22. decembrī Komisija paziņoja prasītājām galīgo informāciju – tajā bija ietverti fakti un apsvērumi, kurus tā uzskatīja par būtiskiem un uz kuru pamata tā gatavojās piemērot galīgos antidempinga maksājumus Ķīnas izcelsmes alumīnija štancējumu importam. Prasītājas apsvērumus par šo galīgo informāciju iesniedza 2021. gada 7. janvārī.

14 2021. gada 8. februārī Komisija pieņēma papildu galīgo informācijas dokumentu, kas tika paziņots ieinteresētajām personām, lai pierādītu, ka pēc Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības pēdējās minētās tirgū bija tikai 27 dalībvalstis. Prasītājas apsvērumus par šo papildu galīgo informācijas dokumentu iesniedza 2021. gada 16. februārī.

15 2021. gada 29. martā Komisija pieņēma apstrīdēto regulu. Apstrīdētās regulas 1. panta 2. punktā prasītājām piemērotā galīgā antidempinga maksājuma likme ir noteikta 21,2 % apmērā.

II. Lietas dalībnieku prasījumi

16 Prasītāju, ko atbalsta *Airoldi Metalli SpA* (turpmāk tekstā – "*Airoldi*"), prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto regulu, ciktāl tā attiecas uz prasītājām;

– pakārtoti – atcelt pamatregulu;

– piespriest Komisijai atlīdzināt kaitējumu, kas radies, piemērojot pamatregulu un apstrīdēto regulu;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

17 Komisijas, ko atbalsta Eiropas Parlaments, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– prasību par zaudējumu atlīdzību noraidīt kā nepieņemamu;

– noraidīt prasību atcelt pamatregulu kā nepieņemamu vai katrā ziņā kā nepamatotu;

– noraidīt prasību atcelt apstrīdēto regulu kā nepamatotu;

– piespriest prasītajām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

III. Juridiskais pamatojums

[..]

A. Par pirmo prasījumu atcelt apstrīdēto regulu, ciktāl tā attiecas uz prasītājām

33 Prasības pamatošanai prasītājas izvirza piecus pamatus, kurus būtībā var rezumēt šādi:

– ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievērots labas pārvaldības princips un esot nepareizi izmantotas pilnvaras;

– ar otro pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievērotas tiesības uz aizstāvību un Komisija esot pieļāvusi kļūdas attiecīgās preces definīcijā, nozīmīgu kropļojumu Ķīnas tirgū esamības noteikšanā, reprezentatīvās valsts noteikšanā un normālās vērtības noteikšanā;

– ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdas, konstatēdama kaitējumu Savienības ražošanas nozarei un cēloņsakarību;

– ar ceturto un piekto pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauti starptautisko tiesību, prasītāju pamattiesību un 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītās Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā – "ECPAK") pārkāpumi.

[..]

1. Par otro pamatu, kas attiecas uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu un Komisijas pieļautajām kļūdām attiecīgās preces definīcijā, nozīmīgu kropļojumu Ķīnas tirgū esamības noteikšanā, reprezentatīvās valsts noteikšanā un normālās vērtības noteikšanā

44 Otrais pamats ir balstīts uz septiņām daļām, no kurām pirmā būtībā attiecas uz prasītāju tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, otrā un trešā daļa, kas ir jāizskata kopā, – uz kļūdām attiecīgās preces definīcijā, ceturtā daļa – uz kļūdām nozīmīgu kropļojumu Ķīnas tirgū esamības noteikšanā, piektā un sestā daļa, kas ir jāizskata kopā, – uz Turcijas kā reprezentatīvas valsts nepiemērotu izvēli un septītā – uz normālās vērtības kļūdaina noteikšanu.

[..]

a) Par attiecīgās preces definīciju

55 Otrajā un trešajā daļā prasītājas izsaka Komisijai pārmetumus, ka tā ir uzskatījusi Ķīnas izcelsmes alumīnija štancējumus par vienu preci. Komisija esot izmantojusi kļūdainu metodi – "fizikāli ķīmisko" novērtējumu un, definēdama attiecīgo preci, esot pārsniegusi novērtējuma brīvības robežas. Prasītājas apgalvo, ka tās ražo tūkstošiem alumīnija štancējumu veidu un šī iemesla dēļ būtu jāveic nodalīšana, jo grupa, kam tās pieder, darbojas tirgus nišās, kurās nedarbojas Savienības ražotāji.

56 Šajā ziņā jānorāda, ka no pamatregulas 1. panta "Principi", kura 1. punkts attiecas uz "visiem izstrādājumiem [precēm] par dempinga cenām, kuru brīva apgrozība Savienībā rada kaitējumu", izriet, ka antidempinga izmeklēšana attiecas uz konkrētu preci. Šo "attiecīgo preci" Savienības iestādes definēja, kad tika sākta šī izmeklēšana. Saskaņā ar minētās regulas 1. panta 4. punktu termins "līdzīgs izstrādājums [prece]" tiek definēts kā izstrādājums, kas ir identisks, tas ir, visos aspektos vienāds ar attiecīgo izstrādājumu, vai arī, ja šāda izstrādājuma nav, ar citu izstrādājumu, kura īpašības ir ļoti līdzīgas attiecīgā izstrādājuma īpašībām, kaut arī tie nav identiski visos aspektos.

57 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru par antidempinga izmeklēšanu attiecīgās preces definīcijas mērķis ir palīdzēt izstrādāt tādu preču sarakstu, kuras attiecīgā gadījumā kļūs par antidempinga maksājumu objektu. Lai definētu attiecīgo preci, iestādes var ņemt vērā vairākus faktorus, piemēram, preces fizikālās, tehniskās un ķīmiskās īpašības, to izmantojumu, to savstarpēju aizstājamību, to, kā preci uztver patērētājs, izplatīšanas kanālus, ražošanas procesu, ražošanas izmaksas un kvalitāti (spriedumi, 2010. gada 13. septembris, *Whirlpool Europe*/Padome, T-314/06, EU:T:2010:390, 138. punkts, un 2014. gada 11. septembris, *Gold East Paper* un *Gold Huasheng Paper*/Padome, T-444/11, EU:T:2014:773, 329. punkts).

58 No tā izriet, ka preces, kas nav identiskas, noteiktos apstākļos var sagrupēt vienā un tajā pašā attiecīgās preces definīcijā un antidempinga izmeklēšanu var veikt par visām tām kopā. Pamatregula pati par sevi neprasa, lai jēdziens "attiecīgā prece" katrā ziņā atteiktos uz preci kā līdzīgu preču veidotu viendabīgu veselumu (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2016. gada 17. marts, *Portmeirion Group*, C-232/14, EU:C:2016:180, 42. punkts). "Attiecīgās preces" definēšana izmeklēšanas sākumā neaizliedz Savienības iestādēm iedalīt šo preci dažādos preču veidos vai modeļos un balstīties uz salīdzinājumiem starp preces cenu Savienības tirgū un katra modeļa vai veida importa cenu (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2017. gada 5. aprīlis, *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener*/Padome, C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2017:269, 59. punkts).

59 Turklāt apgalvojums, ka attiecīgā prece ir nepareizi definēta, ir jāpamato ar argumentiem, kas liecina, ka iestādes ir nepareizi novērtējušas faktorus, kurus tās uzskatīja par būtiskiem, vai ka citu būtiskāku faktoru piemērošanas dēļ bija nepieciešams sašaurināt attiecīgās preces definīciju (spriedums, 2010. gada 13. septembris, *Whirlpool Europe*/Padome, T-314/06, EU:T:2010:390, 141. punkts).

60 Šajā pārbaudē jāņem vērā apstāklis, ka tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā Savienības iestādēm ir plaša novērtējuma brīvība izskatāmo ekonomisko, politisko un juridisko situāciju sarežģītības dēļ (skat. spriedumu, 2018. gada 18. oktobris, *Gul Ahmed Textile Mills*/Padome, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 63. punkts un tajā minētā judikatūra). Šajā ziņā, tā kā jau ir ticis nospriests, ka līdzīgas preces noteikšana ietilpst iestādēm piešķirtajā plašajā novērtējuma brīvības īstenošanā un tādējādi ir pakļauta ierobežotai kontrolei, tāda pati pieeja ir jāievēro saistībā ar attiecīgās preces noteikšanas pamatotības pārbaudi (spriedums, 2012. gada 10. oktobris, *Gem-Year* un *Jinn-Well Auto-Parts* (*Zhejiang*)/Padome, T-172/09, nav publicēts, EU:T:2012:532, 62. punkts).

61 Tomēr, kā pamatoti uzsver prasītājas, Komisijas novērtējuma brīvība šajā ziņā nav neierobežota. Komisijas novērtējums ir pakļauts Vispārējās tiesas pārbaudei, kuras uzdevums šajā kontekstā ir pārbaudīt, vai ir ievērotas piemērojamās tiesību normas, vai ir pareizi norādīti apstākļi, uz kuriem balstīts apstrīdētais lēmums, vai nav pieļauta acīmredzama kļūda šo apstākļu novērtējumā un vai nav pieļauta pilnvaru nepareiza izmantošana (skat. spriedumu, 2008. gada 17. decembris, *HEG* un *Graphite India*/Padome, T-462/04, EU:T:2008:586, 120. punkts un tajā minētā judikatūra).

62 Tālab jāpārbauda, vai šajā lietā Komisija nav pārsniegusi savu plašo novērtējuma brīvību, uzskatīdama, ka attiecīgās preces ir "stieņi un profili (arī dobie), caurules un caurulītes; nesalikti; arī sagatavoti izmantošanai konstrukcijās (piemēram, piegriezti noteiktā garumā, urbti, liekti, ieroboti, vītņoti); izgatavoti no alumīnija, no leģētā vai neleģētā, ar alumīnija saturu ne vairāk kā 99,3 %", ko parasti dēvē par "alumīnija štancējumiem" (skat. pagaidu regulas 38. un 40. apsvērumu, kas apstiprināti apstrīdētās regulas 94. apsvērumā, ņemot vērā tās 90.–93. apsvērumā sniegto papildu informāciju). Komisija ir uzsvērusi, ka attiecīgā prece ir jāuzskata par vienu preci (apstrīdētās regulas 56. un 197. apsvērums).

63 Apstrīdētās regulas 56. apsvērumā Komisija ir pamatojusi šo izvēli, paskaidrodama, ka attiecīgās preces definīcijā iekļautajām precēm ir tādas pašas fizikālās, tehniskās un ķīmiskās pamatīpašības kā attiecīgajai precei.

64 Attiecībā uz metodi, kas izmantota attiecīgās preces definīcijai, ir jānorāda, ka apstrīdētās regulas 56. un 69. apsvērumā Komisija ir precizējusi – ja konkrētus štancējumus var izmantot tikai konkrētam lietojumam, tas izriet no tā, ka šīs preces ir pasūtītas un ražotas tieši to paredzētajam lietojumam. Komisija ir ņēmusi vērā, ka komercpraksē ir ieviestas vairākas atšķirības, tostarp starp cietajiem un mīkstajiem sakausējumiem, vidēja un liela izmēra profiliem, standarta un īpašiem profiliem un štancējumiem, ko izmanto konkrētam lietojumam. Tomēr, lai gan daudzi ražotāji ir pārstāvēti vairākos no šiem tirgus segmentiem, tie ražo atbilstoši savu iekārtu tehniskajām īpašībām un pamatojoties uz savu dažādo klientu prasībām. Konkrētāk attiecībā uz sakausējumiem Komisija pēc izmeklēšanas ir secinājusi, ka ir vairāki alumīnija sakausējumi un ka atšķirīgi sakausējumi var būt piemēroti konkrētam lietojumam. Komisija ir ņēmusi vērā argumentu, ko ir izvirzījuši vairāki lietas dalībnieki, saskaņā ar kuru tirgus ir jānodala atbilstoši iepriekš minētajiem kritērijiem. Tomēr, ņemot vērā, ka nav skaidra nodalījuma vai nošķiršanas kritērija starp dažādajām precēm, kas pamatotu analīzi pa tirgus segmentiem, Komisija ir

secinājusi, ka dempinga un kaitējuma novērtējums būtu jāveic Savienības ražošanas nozares līmenī kopumā, visus alumīnija štancējumu veidus pārbaudot kopā un nodrošinot attiecīgo preču labu salīdzināmību.

65 Apstrīdētās regulas 61. apsvērumā Komisija ir atgādinājusi, ka tā nav apstrīdējusi nedz daudzu alumīnija štancējumu sarežģītību, tostarp dzelzceļa nozares vajadzībām lietoto, nedz arī to, ka dažādiem preču veidiem var būt atšķirīgas specifiskās īpašības, lietojums vai ražošanas process, ka tie var atbilst atšķirīgiem preču standartiem vai arī ka šī savstarpējā aizstājamība var nebūt universāla starp visiem šādiem preču veidiem. Sniegtā informācija par dažādu preču veidu specifiku neļāva atspēkot faktu, ka attiecīgajiem veidiem bija vienas un tās pašas fizikālās, ķīmiskās un tehniskās pamatīpašības neatkarīgi no nozares, kurā tās tika izmantotas. Turklāt apstrīdētās regulas 197. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka Savienības ražošanas nozare darbojas cieto un mīksto sakausējumu, vidēja un liela izmēra profilu, standarta un speciālo profilu tirgū un konkurē ar Ķīnas preču importu par dempinga cenām attiecībā uz visiem šo preču veidiem. Tā ir arī uzsvērusi, ka gan Savienības ražotāji, gan Ķīnas ražotāji var ražot dažādus preču veidus un nolemt koncentrēties uz dažiem no tiem, ja to atļauj tirgus apstākļi.

66 Pārbaudot Komisijas analīzi, šķiet, ka tā ir ņēmusi vērā vairākus atbilstošus faktorus šī sprieduma 57. punktā minētās judikatūras izpratnē, tostarp tādus kā preču fizikālās, tehniskās un ķīmiskās īpašības, to lietojums, to savstarpējā aizstājamība, klientu pieprasījums un ražošanas process.

67 Turklāt prasītājas atbilstoši noteikumam, saskaņā ar kuru pierādīšanas pienākums ir prasītājam, kam jāiesniedz pārliecinoši pierādījumi sava apgalvojuma pamatojumam (skat. spriedumu, 2019. gada 19. septembris, *Zhejiang Jndia Pipeline Industry*/Komisija, T-228/17, EU:T:2019:619, 127. punkts un tajā minētā judikatūra), nav pierādījušas, ka Komisija būtu nepareizi izvērtējusi faktorus, kurus tā bija uzskatījusi par atbilstošiem, nedz to, uz kādiem citiem atbilstošākiem faktoriem būtu bijis jābalstās. Faktam, ka prasītāju cenas esot bijušas tādas pašas vai augstākas nekā Savienības ražotāju cenas, pat ja tas būtu pierādīts, šajā analīzē nav nozīmes.

68 Tātad prasītājas nav pierādījušas, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecīgās preces definīcijā. Tādējādi otrā pamata otrā un trešā daļa ir jānoraida.

b) Par nozīmīgu kropļojumu esamību Ķīnas tirgū

69 Prasītājas, kuras atbalsta *Airoldi*, apgalvo, ka Komisija to precēm ir piemērojusi kompensācijas antidempinga maksājumus, pamatojoties uz neskaidru un hipotētisku analīzi, kas balstīta uz Komisijas 2017. gada 20. decembra darba dokumentu par nozīmīgiem kropļojumiem Ķīnas Tautas Republikas ekonomikā tirdzniecības aizsardzības izmeklēšanu vajadzībām [SWD(2017) 483 final/2; turpmāk tekstā – "ziņojums par nozīmīgiem kropļojumiem Ķīnas tirgū"), un neesot ņēmusi vērā to iesniegtos pierādījumus. Tomēr eksportētājiem esot jābūt iespējai tikt uzklausītiem un pierādīt, ka to gadījumā nav kropļojumu.

70 *Airoldi* savukārt apstrīd Komisijas izmantotā ziņojuma par nozīmīgiem kropļojumiem Ķīnas tirgū likumību, kurā neesot ievērotas pamatregulas 2. panta 6.a punkta c) apakšpunkta prasības.

71 Komisija apgalvo, ka ziņojuma par nozīmīgiem kropļojumiem Ķīnas tirgū likumības apstrīdēšana, ko veikusi *Airoldi*, ir nepieņemama, jo to nav veikušas prasītājas.

72 Šajā ziņā jāatgādina, ka preces normālās vērtības noteikšana ir viens no svarīgākajiem posmiem, lai konstatētu iespējama dempinga esamību. Pamatregulas 2. panta 1. punkta pirmajā daļā šajā ziņā ir paredzēts, ka "normālo vērtību parasti nosaka, pamatojoties uz cenām, kādas eksportētājvalstī [parastajās tirdzniecības operācijās] ir maksājuši vai maksās neatkarīgie klienti".

73 Jākonstatē arī, ka, nosakot normālo vērtību, gan no šīs tiesību normas formulējuma, gan no tās sistēmas izriet, ka tā ir faktiski samaksātā vai maksājamā cena parastas tirdzniecības operācijas gaitā, kas principā prioritāri ir jāņem vērā, lai noteiktu normālo vērtību (spriedums, 2014. gada 1. oktobris, Padome/*Alumina*, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20. punkts). Proti, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu no šī principa var atkāpties vienīgi tad, ja tiek uzskatīts, ka balstīties uz cenām un izmaksām eksportētājvalsts iekšējā tirgū nav atbilstoši, jo šajā valstī pastāv nozīmīgi kropļojumi (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2014. gada 1. oktobris, Padome/*Alumina*, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20. punkts).

74 Pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunktā jēdziens "nozīmīgi kropļojumi" ir definēts kā "kropļojumi, kas rodas, ja paziņotās cenas vai izmaksas, arī izejvielu un enerģijas izmaksas, nav noteiktas brīvā tirgus spēku ietekmē, jo tās ietekmē būtiska valdības iejaukšanās", un tajā ir ietverts indikatīvs to faktoru saraksts, kurus var ņemt vērā, analizējot šādu kropļojumu esamību.

75 Pamatregulas 2. panta 6.a punkta c) apakšpunktā ir noteikts:

"Ja Komisijai ir pamatotas norādes par to, ka konkrētā valstī vai minētās valsts konkrētā nozarē, iespējams, pastāv nozīmīgi kropļojumi, kas minēti b) [apakšpunktā], un attiecīgā gadījumā – šīs regulas efektīvas piemērošanas nolūkā Komisija izstrādā, publisko un regulāri atjaunina ziņojumu par b) [apakšpunktā] minētajiem tirgus apstākļiem minētajā valstī vai nozarē. Šādus ziņojumus un pierādījumus, uz kuriem tie ir balstīti, pievieno ikvienai izmeklēšanas lietai saistībā ar konkrēto valsti vai nozari. Ieinteresētajām pusēm ir pietiekama iespēja atspēkot, papildināt, izteikt piezīmes un atsaukties uz ziņojumu un pierādījumiem, uz kuriem tas ir balstīts, ikvienā izmeklēšanā, kurā izmanto šādu ziņojumu vai pierādījumus. Novērtējot to, vai pastāv nozīmīgi kropļojumi, Komisija ņem vērā visus izmeklēšanas lietas materiālos iekļautos būtiskos pierādījumus."

76 Jēdziens "nozīmīgi izkropļojumi" un normālās vērtības aprēķināšanas metode, ja šādi kropļojumi pastāv eksportētājvalstī, tika ieviesti pamatregulā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/2321 (2017. gada 12. decembris), ar ko groza pamatregulu un Regulu (ES) 2016/1037 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2017, L 338, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "regula, ar ko groza pamatregulu").

77 No pamatregulas 2. panta 6.a punkta tiesību normām izriet, ka tad, kad Komisija sagatavo ziņojumu, kurā ir aprakstīta tirgus situācija eksportētājvalstī, tā, analizējot to, vai pastāv nozīmīgi kropļojumi, ņem vērā šīs pašas regulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunktā minētos faktorus.

78 Šajā ziņā jānorāda, ka plašā novērtējuma brīvība, kas Savienības iestādēm ir kopējās tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā izskatāmo ekonomisko un politisko situāciju sarežģītības dēļ (skat. spriedumu, 2018. gada 18. oktobris, *Gul Ahmed Textile Mills*/Padome, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 63. punkts un tajā minētā judikatūra), attiecas arī uz nozīmīgu kropļojumu esamības noteikšanu pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunkta izpratnē, kā arī lēmumu par ziņojuma sagatavošanu saskaņā ar minētās regulas 2. panta 6.a punkta c) apakšpunktu. Tas pats attiecas uz attiecīgās valsts faktisko situāciju, juridisko un politisko kārtību, kas Savienības iestādēm ir jānovērtē, lai noteiktu, vai eksportētājs darbojas tirgus apstākļos bez valsts būtiskas iejaukšanās (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2014. gada 11. septembris, *Gold East Paper* un *Gold Huasheng Paper*/Padome, T-443/11, EU:T:2014:774, 163. punkts un tajā minētā judikatūra).

79 Tomēr, tā kā tirdzniecības aizsardzības un īpaši antidempinga pasākumu jomā Savienības tiesa nevar iejaukties vērtējumā, kas jāveic Savienības iestādēm, tai tomēr ir jāpārliecinās, ka attiecīgās iestādes ir ņēmušas vērā visus nozīmīgos apstākļus un novērtējušas lietas materiālus ar vajadzīgo rūpību (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2014. gada 11. septembris, *Gold East Paper* un *Gold Huasheng Paper*/Padome, T-443/11, EU:T:2014:774 164. punkts un tajā minētā judikatūra).

80 Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta c) apakšpunktu ziņojumu par tirgus situāciju valstī un pierādījumus, uz kuriem tas ir balstīts, pievieno izmeklēšanas lietai. Lai analizētu, vai pastāv nozīmīgi kropļojumi, Komisija ņem vērā visus būtiskos pierādījumus, kas iekļauti izmeklēšanas lietas materiālos, tostarp tos, uz kuriem atsaukušās ieinteresētās personas. Interpretējot šo tiesību normu kopsakarā ar regulas, ar ko groza pamatregulu, 7. apsvērumu, tā nozīmē, ka, analizējot nozīmīgu kropļojumu esamību trešā valstī, Komisijai ir jāņem vērā visa noderīgā informācija, kas saistīta ar šīs valsts eksportētāju un ražotāju stāvokli iekšējā tirgū un ir pievienota lietas materiāliem, un par ko ieinteresētajām personām ir tikusi dota iespēja sniegt apsvērumus. Ja no lietai pievienotā ziņojuma, kas paredzēts pamatregulas 2. panta 6.a punkta c) apakšpunktā, izriet, ka attiecīgās valsts iekšējā tirgū pastāv nozīmīgi kropļojumi, Komisijai ir jādod šiem eksportētājiem un ražotājiem iespēja apstrīdēt šos konstatējumus, un tā var izdarīt secinājumus šajā jautājumā tikai pēc tam, kad ir pienācīgi pārbaudījusi informāciju, ko tie ir iesnieguši, lai it īpaši pierādītu, ka viņu cenas un izmaksas iekšējā tirgū nav izkropļotas.

81 Tādējādi ar pamatregulas 2. panta 6.a punktu ieviestajā sistēmā ziņojumā, kas minēts šajā tiesību normā, izdarīto konstatējumu sekas attiecīgā gadījumā var būt pretēja pierādīšanas pienākuma uzlikšana ražotājam, kurš vēlas tikt atzīts par uzņēmumu, kura cenas iekšējā tirgū nav izkropļotas. Tomēr Komisijai katrā ziņā ir jāizvērtē, vai ražotāja sniegtā informācija šajā nolūkā ir pietiekama, un Savienības tiesai ir jāpārbauda, vai šajā vērtējumā nav pieļauta acīmredzama kļūda (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2014. gada 11. septembris, *Gold East Paper* un *Gold Huasheng Paper*/Padome, T-443/11, EU:T:2014:774, 165. punkts un tajā minētā judikatūra).

82 Turklāt no labas pārvaldības principa, kas ir Savienības tiesību vispārējo principu sastāvdaļa, izriet, ka pierādīšanas pienākums, kas tādējādi var būt ražotājiem eksportētājiem saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta c) apakšpunktu, nedrīkst būt nesamērīgs (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2014. gada 11. septembris, *Gold East Paper* un *Gold Huasheng Paper*/Padome, T-443/11, EU:T:2014:774, 166. punkts un tajā minētā judikatūra).

83 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāizvērtē prasītāju un *Airoldi* argumenti attiecībā uz Komisijas veikto analīzi par nozīmīgu kropļojumu esamību Ķīnas tirgū.

84 Pirmām kārtām, ir jāpārbauda *Airoldi* argumenti, saskaņā ar kuriem ziņojums par nozīmīgiem kropļojumiem Ķīnas tirgū, kas ir vienkāršs Komisijas dienestu darba dokuments, neatbilst pamatregulas 2. panta 6.a punkta c) apakšpunkta prasībām.

85 Komisija apgalvo, ka šie *Airoldi* argumenti ir nepieņemami, jo tie pārsniedz prasītāju pamatos un prasījumos noteikto.

86 Šajā ziņā jāatgādina, ka Reglamenta 142. panta 1. punktā ir noteikts, ka argumenti, kas ietverti pieteikumā par iestāšanos lietā, drīkst tikai pilnībā vai daļēji atbalstīt vienas puses prasījumus.

87 Saskaņā ar judikatūru lietas dalībnieks, kam ir atļauts iestāties lietā, nedrīkst grozīt strīda priekšmetu, kas ir identificēts pušu prasījumos un pamatos. No tā izriet, ka ir pieņemami tikai tie personas, kas iestājas lietā, argumenti, kuri iekļaujas šajos prasījumos un pamatos noteiktajā

(spriedums, 2014. gada 7. oktobris, Vācija/Padome, C-399/12, EU:C:2014:2258, 27. punkts). Lai gan atbilstoši Reglamenta 145. panta 2. punkta b) apakšpunktam iestāšanās rakstā ir jābūt ietvertiem personas, kas iestājas lietā, izvirzītajiem pamatiem un argumentiem, tas tomēr nenozīmē, ka šai personai ir brīvība izvirzīt jaunus, no prasītāja izvirzītajiem pamatiem atšķirīgus pamatus. Faktiski šī norma iekļaujas robežās, ko nosaka iestāšanās lietā procedūra, un šī norma ir jāaplūko kopsakarā ar šī Reglamenta 142. pantu, saskaņā ar kuru iestāšanās lietā priekšmets nevar būt cits kā vien pilnībā vai daļēji atbalstīt vienas puses prasījumus, tā ir pakārtota pamata strīdam un personai, kas iestājusies lietā, ir jāpieņem lieta tāda, kāda tā ir iestāšanās laikā (spriedums, 2016. gada 10. novembris, *DTS Distribuidora de Televisión Digital*/Komisija, C-449/14 P, EU:C:2016:848, 121. punkts).

88 Turklāt lietā, kurā pasludināts 2019. gada 13. marta spriedums Polija/Parlaments un Padome (C-128/17, EU:C:2019:194) un kuras priekšmets bija direktīvas atcelšana, dalībvalsts prasītāja apgalvoja, ka tai nav bijusi pieejama informācija, kas bija nepieciešama, lai lietderīgi piedalītos procesā, kura rezultātā tika pieņemta apstrīdētā direktīva. Dalībvalsts, kas iestājusies lietā, savukārt apgalvoja, ka likumdošanas procedūra neesot īstenota saskaņā ar Eiropas Savienības Padomes reglamentu, jo noteikta informācija un noteikti dokumenti esot paziņoti novēloti. Tiesa ir nospriedusi, ka šādi dalībvalsts, kas iestājusies lietā, izvirzītie argumenti neiekļaujas pamatlietas pušu, kuru atbalstam ir notikusi iestāšanās lietā, prasījumos un pamatos noteiktajā, tādēļ tie ir nepieņemami (spriedums, 2019. gada 13. marts, Polija/Parlaments un Padome, C-128/17, EU:C:2019:194, 78.–80. punkts).

89 Tādējādi Vispārējai tiesai, lai lemtu par *Airoldi* izvirzīto argumentu pieņemamību, ir jāpārbauda, vai tie iekļaujas prasītāju, kuru atbalstam tā ir iestājusies lietā, prasījumos un pamatos noteiktajā.

90 Šajā lietā ar argumentiem, kuru pieņemamību Komisija apstrīd, *Airoldi* apstrīd ziņojuma par nozīmīgiem kropļojumiem Ķīnas tirgū atbilstību pamatregulas 2. panta 6.a punkta c) apakšpunktam. Pirmkārt, *Airoldi* apgalvo, ka ziņojums par nozīmīgiem kropļojumiem Ķīnas tirgū ir tikai Komisijas Tirdzniecības ģenerāldirektorāta (ĢD) dienestu darba dokuments, uz kuru šķietami neattiecas nekāda tās komisāru kolēģijas piekrišanas procedūra. Runa esot par Komisijas Tirdzniecības ĢD dienestu iekšēju administratīvu aktu, kuru citi Komisijas dienesti neesot pārskatījuši. Otrkārt, minētais ziņojums neesot ticis "publicēts" atbilstoši pamatregulas 2. panta 6.a punkta c) apakšpunkta prasībām, jo tas esot publicēts vienīgi angļu valodā Komisijas Tirdzniecības ĢD tīmekļa vietnē. Treškārt, tas arī neesot atjaunināts, un minēta informācija esot datēta ar 2017. gadu.

91 Tiesas sēdē *Airoldi* ir precizējusi, ka ar šo argumentāciju tā apstrīd ziņojuma par nozīmīgiem kropļojumiem Ķīnas tirgū izstrādes procedūras likumību. Tā ir apgalvojusi, ka minētais ziņojums ir vispārpiemērojams akts, kas ir prettiesisks tā rašanās ziņā, un tās argumenti esot jāinterpretē kā tādi, kas izvirzīti, lai pamatotu iebildi par prettiesiskumu LESD 277. panta izpratnē.

92 Ar šiem argumentiem *Airoldi* patiesībā izvirza jaunu pamatu, lai attaisnotu kritiku par apstrīdētajā regulā ietverto normālās vērtības aprēķinu. Taisnība, ka prasītājas pirmā pamata pirmajā daļā un otrā pamata ceturtajā daļā apšauba Komisijas secinājumus par nozīmīgiem kropļojumiem, kas balstīti uz ziņojumu par nozīmīgiem kropļojumiem Ķīnas tirgū, un to otrā pamata septītajā daļā tās arī apgalvo, ka Komisija esot kļūdaini noteikusi normālo vērtību, pamatodamās uz minēto ziņojumu. Tomēr tās neizvirza nevienu pamatu iebildes veidā par to, ka ziņojums par nozīmīgiem kropļojumiem Ķīnas tirgū, uz kuru tās vairākkārt atsaucas, būtu prettiesisks. It īpaši prasības pieteikuma 115. punktā tās apstrīd vienīgi to, ka šajā ziņojumā nav padziļinātas analīzes par pašu izmantotajiem nosacījumiem.

93 Tiesas sēdē prasītājas ir precizējušas, ka to ieskatā ziņojumam par nozīmīgiem kropļojumiem Ķīnas tirgū nebija nekādu tiesisku seku. Tās ir apstiprinājušas, ka neapstrīd minētā ziņojuma likumību.

94 No tā izriet, ka *Airoldi* argumenti attiecas uz apstrīdētās regulas aspektu, ko prasītājas nav apstrīdējušas, proti, ziņojuma par nozīmīgiem kropļojumiem Ķīnas tirgū, pamatojoties uz kuru tika pieņemta apstrīdētā regula, izstrādes procedūras likumību. Tomēr prasītāju argumentācija, kas attiecas vienīgi uz minētā ziņojuma izmantošanu, ir balstīta uz pieņēmumu, ka šis ziņojums ir spēkā esošs. No tā izriet, ka *Airoldi* izvirzītais pamats neietilpst prasītāju prasījumos un pamatos noteiktajā.

95 Turklāt pretēji tam, ko *Airoldi* ir apgalvojusi tiesas sēdē, tādu iebildi par prettiesiskumu kā šajā lietā izvirzīto Vispārējā tiesa nevar izskatīt pēc savas ierosmes, jo tā nav absolūts pamats.

96 Tālab šis *Airoldi* izvirzītais pamats un tā pamatošanai izvirzītie argumenti ir nepieņemami un kā tādi jānoraida.

97 Otrām kārtām, jāizvērtē prasītāju argumenti, saskaņā ar kuriem Komisija tām esot piemērojusi kompensācijas antidempinga maksājumus nelabvēlīga vispārējā Ķīnas ekonomikas novērtējuma dēļ un pamatojoties uz neskaidru un hipotētisku analīzi, kas balstīta uz ziņojumu par nozīmīgiem kropļojumiem Ķīnas tirgū. Procedūra esot balstīta uz neskaidriem un iespējamiem faktiem, un attiecībā uz tām veiktā izmeklēšana esot balstīta nevis uz faktiem, bet gan uz aizspriedumiem.

98 Šajā ziņā jāatgādina, kā norādīts šī sprieduma 78. un 80. punktā, ka, pirmkārt, Komisijai ir plaša novērtējuma brīvība, nosakot nozīmīgu kropļojumu esamību pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunkta izpratnē, un, otrkārt, tai ir jāņem vērā visa noderīgā informācija, kas attiecas uz konkrētās valsts eksportētāju un ražotāju iekšējā tirgus stāvokli, un jādod šiem eksportētājiem un ražotājiem iespēja pārliecinoši pierādīt, ka to cenas un izmaksas iekšējā tirgū nav izkropļotas.

99 Šajā gadījumā apstrīdētās regulas 139. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka tā ir konstatējusi nozīmīgu kropļojumu esamību attiecīgo preču nozarē, tāpēc pamatregulas 2. panta 6.a punkta piemērošana bija atbilstoša. Šajā ziņā tā pagaidu regulas 3.2.1. iedaļā ir atsaukusies uz analīzi par nozīmīgu kropļojumu esamību Ķīnas alumīnija nozarē, kas ietver attiecīgo preci.

100 Konkrētāk – pagaidu regulā Komisija punktu pa punktam ir analizējusi dažādus faktorus, kurus tostarp ir jāņem vērā saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunktu, proti, tāda tirgus esamību, ko lielā mērā veido uzņēmumi, kuri pieder eksportētājvalsts iestādēm vai darbojas to kontrolē, to stratēģiskā uzraudzībā vai vadībā (pagaidu regulas 98.–104. apsvērums), valsts klātbūtni uzņēmumos, kas iestādēm ļauj ietekmēt cenu veidošanos vai izmaksas (pagaidu regulas 105.–112. apsvērums), diskriminējošu valsts pasākumu vai politikas esamību, kas dod priekšroku vietējiem piegādātājiem vai jebkādā citā veidā ietekmē brīvu tirgus spēku darbību (pagaidu regulas 113.–135. apsvērums), tiesību aktu par bankrotu, uzņēmējdarbību vai īpašumtiesībām trūkumu, diskriminējošu piemērošanu vai neatbilstīgu izpildi (pagaidu regulas 136.–140. apsvērums), algu izmaksu izkropļošanu (pagaidu regulas 141. un 142. apsvērums) un piekļuvi finansējumam, ko piešķir iestādes, kuras īsteno valsts politikas mērķus vai citādi nerīkojas neatkarīgi no valsts (pagaidu regulas 143.–153. apsvērums). Komisija, ņemot vērā arī Ķīnas valdības sadarbības trūkumu, ir secinājusi, ka šajā gadījumā nebija lietderīgi izmantot iekšējā tirgus cenas un izmaksas normālās vērtības noteikšanai (pagaidu regulas 157. apsvērums).

101 Veicot analīzi, Komisija ir ņēmusi vērā ziņojumu par nozīmīgiem kropļojumiem Ķīnas tirgū, kas pievienots lietai (pagaidu regulas 73. apsvērums), kā arī pētījumus un ziņojumus, kas ietverti *European Aluminium* sūdzībā (apstrīdētās regulas 74. apsvērums), proti, ziņojumu par jaudas pārpalikumu Ķīnā, ko publicējusi Savienības Tirdzniecības palāta Ķīnā, Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) dokumentu *Measuring distortions in international markets: the aluminium value chain* ("Kropļojumi starptautiskajos tirgos – vērtības veidošanas ķēde alumīnija tirgū"; *OECD Trade Policy Papers*, Nr. 218, Parīze) un Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2019/915 (2019. gada 4. jūnijs), ar ko pēc termiņbeigu pārskatīšanas saskaņā ar pamatregulas 11. panta 2. punktu nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes konkrētas alumīnija folijas ruļļu importam (OV 2019, L 146, 63. lpp.). No vairākiem pagaidu regulas apsvērumiem un zemsvītras piezīmēm izriet, ka Komisija ir ņēmusi vērā arī dažādus datus, kas pieejami preses aģentūrās, Ķīnas dokumentos un tīmekļvietnēs, kā arī Starptautiskā Valūtas fonda (SVF) darba dokumentā "Ķīnas uzņēmumu parāda problēmas risināšana" (WP/16/203) (pagaidu regulas 91.–156. apsvērums).

102 Ķīnas valdība nav sniegusi nedz apsvērumus, nedz informāciju, kas varētu atspēkot pierādījumus, kas atradās lietas materiālos procedūras sākšanas posmā, un Komisija to ir informējusi par savu nodomu piemērot pamatregulas 18. pantu, kas ļauj izdarīt secinājumus, pamatojoties uz pieejamo informāciju (pagaidu regulas 66. un 76. apsvērums).

103 Prasītājas ir sniegušas apsvērumus par šo jautājumu pirms pagaidu regulas pieņemšanas (pagaidu regulas 77. apsvērums), kā arī apsvērumus par pagaidu regulu (apstrīdētās regulas 95. un 96. apsvērums).

104 No dažādu Ķīnas tirgus aspektu analīzes, no dažādiem pārbaudītiem pieejamo datu avotiem, kas nebija vienīgi ziņojums par nozīmīgiem kropļojumiem Ķīnas tirgū, un no secinājumiem, kuri izdarīti no šiem avotiem, izriet, ka Komisija ne tikai neaprobežojās ar neskaidru un hipotētisku analīzi, kā to apgalvo prasītājas, bet savus secinājumus par nozīmīgu kropļojumu esamību Ķīnas tirgū ir balstījusi uz objektīvu attiecīgo pieejamo datu analīzi, rūpīgi un objektīvi ir izvērtējusi visus atbilstošos lietas apstākļus un nav pārsniegusi plašo novērtējuma brīvību, kas tai šajā jomā ir atzīta judikatūrā (skat. šī sprieduma 77. punktu).

105 Trešām kārtām, prasītājas apgalvo, ka nozīmīgu kropļojumu esamību Ķīnas tirgū nevar uzskatīt par automātiski pierādītu saistībā ar visiem konkrētajiem eksportētājiem. Ieinteresētajām personām esot tiesības tikt uzklausītām, lai atbilstoši tām pierādītu kropļojumu neesamību. Komisija neesot ņēmusi vērā to iesniegtos pierādījumus.

106 Pirmkārt, Komisija neesot ņēmusi vērā faktu, ka prasītāju cenas Eiropas tirgū atbildušas Eiropas ražotāju cenām, ka Eiropas štancējumu vidējās cenas aprēķina metode esot acīmredzami kļūdaina un atbilstošās tirgus daļas Eiropā esot mainījušās.

107 Tomēr, kā Komisija pamatoti uzsver un kā tiesas sēdē ir atzinušas prasītājas, to Eiropas tirgū noteiktās cenas nav atbilstošas normālās vērtības, kas balstīta uz cenām eksportētājvalstī, aprēķināšanai (pamatregulas 2. panta 1. punkts) vai attiecīgām ražošanas vai pārdošanas izmaksām atbilstošā reprezentatīvā valstī (pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkts). Arī prasītāju Eiropas tirgū noteiktās cenas nav atbilstošas nozīmīgu kropļojumu esamības noteikšanai pamatregulas 2. panta 6.a punkta izpratnē, jo attiecīgais kritērijs šajā gadījumā ir tas, vai alumīnija štancējumu nozari ietekmē nozīmīgi kropļojumi Ķīnas tirgū.

108 Tādējādi šie argumenti ir jānoraida.

109 Otrkārt, prasītājas apgalvo – tās esot pierādījušas, ka nav izmantojušas nedz privileģētus nosacījumus attiecībā uz finansējumu, kas iegūts izmeklēšanas periodā, nedz priekšrocību politiku, un iesniedz informāciju par procentu likmi to finansējumam šajā periodā. Apstrīdētās regulas 103. apsvērumā Komisija neesot ņēmusi vērā šo informāciju.

110 Tomēr no apstrīdētās regulas 103. apsvēruma izriet, ka Komisija ir ņēmusi vērā valsts banku izsniegto aizdevumu esamību, nevis šo aizdevumu procentu likmi. Proti, procentu likme, pat ja runa ir par būtisku mainīgo lielumu, ir tikai viens no elementiem, kas ir jāņem vērā, nosakot, vai pastāv labvēlīgs finansējums. Izšķiroša nozīme var būt arī citiem apsvērumiem, piemēram, finansējuma pieejamības nosacījumiem, finansēto struktūru maksātspējas nosacījumiem un apstrādes un maksājumu termiņiem. Tālab prasītāju argumenti, kas attiecas tikai uz to finansējumam piemērotajām procentu likmēm, nav pietiekami, lai atspēkotu Komisijas argumentāciju.

111 Treškārt, prasītājas apgalvo, ka Komisija tām nav devusi iespēju pierādīt, ka to cenas nav izkropļotas.

112 Šajā ziņā pietiek konstatēt, kā tas izriet no šī sprieduma 10. un 13. punkta, ka prasītājām bija iespēja iesniegt apsvērumus par nozīmīgu kropļojumu esamību Ķīnas tirgū gan pirms pagaidu regulas, gan pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas. Turklāt, lasot šīs regulas, šķiet, ka daļa no iedaļām, kuras veltītas nozīmīgu kropļojumu esamības Ķīnas tirgū analīzei, ir veltītas atbildēm, kas sniegtas uz prasītāju argumentiem.

113 Tādējādi prasītājām tika dota iespēja lietderīgi paust to viedokli par apgalvoto faktu un apstākļu patiesumu un atbilstību un par pierādījumiem, ko Komisija izmantojusi, lai pamatotu savu secinājumu par nozīmīgiem kropļojumiem Ķīnas tirgū. Turklāt tās nemin nevienu elementu, uz kuru tās nebūtu varējušas norādīt un kuru tām nebūtu bijusi iespēja iesniegt Komisijai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 12. decembris, *Crown Equipment* (*Suzhou*) un *Crown Gabelstapler*/Padome, T-643/11, EU:T:2014:1076, 42. punkts).

114 Turklāt prasītājas nav detalizētāk iesniegušas citus iespējamos pierādījumus, bet gan tikai tos, kas izvērtēti šī sprieduma 106.–110. punktā un ko Komisija neesot ņēmusi vērā. Tālab šis arguments nav pietiekami precīzs, lai atbildētāja varētu sagatavot aizstāvību un Vispārējā tiesa lemt par prasību un tas ir jānoraida kā nepieņemams (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 19. septembris, *Zhejiang Jndia Pipeline Industry*/Komisija, T-228/17, EU:T:2019:619, 166. un 167. punkts un tajos minētā judikatūra).

115 Ceturtkārt, prasītājas tiesas sēdē ir piebildušas, ka, izstrādājot ziņojumu par nozīmīgiem kropļojumiem Ķīnas tirgū, ar tām nav notikušas konsultācijas, un tas nozīmējot, ka ar tā izmantošanu viņu gadījumā būtu pārkāptas to tiesības uz aizstāvību.

116 Šajā ziņā jāatgādina, ka atbilstoši Reglamenta 84. panta 1. punktam tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesiskiem vai faktiskiem apstākļiem, kas kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā, vai kad tie tieši vai netieši papildina pieteikumā par lietas ierosināšanu iepriekš izvirzītu pamatu un tiem ar to ir cieša saikne (skat. spriedumu, 2019. gada 7. novembris, *Intas Pharmaceuticals*/*EUIPO – Laboratorios Indas* (*INTAS*), T-380/18, nav publicēts, EU:T:2019:782, 26. punkts un tajā minētā judikatūra). Saskaņā ar judikatūru Reglamenta 84. panta 1. punkts ir piemērojams arī iebildumiem vai argumentiem. Turklāt pamata, kas izvirzīts pieteikuma par lietas ierosināšanu stadijā, virsraksta vispārīgums nevar ļaut

vēlākā tiesvedības stadijā attīstīt konkrētus argumentus, kuriem nav pietiekami ciešas saiknes ar šajā pieteikumā izvirzītajiem argumentiem (skat. spriedumu, 2021. gada 14. jūlijs, AQ/*eu-LISA*, T-164/19, nav publicēts, EU:T:2021:456, 59. punkts un tajā minētā judikatūra).

117 Šajā gadījumā jākonstatē, ka no prasības pieteikuma nekādi neizriet, ka tajā būtu apgalvots tāds tiesību uz aizstāvību pārkāpums, kāds aprakstīts šī sprieduma 115. punktā. Turklāt, kā norādīts šī sprieduma 92.–94. punktā, prasītājas procesuālajos rakstos nav apšaubījušas ziņojuma par nozīmīgiem kropļojumiem Ķīnas tirgū izstrādes procedūras likumību.

118 Katrā ziņā, pirmkārt, pamatregulā nav paredzēta apspriešanās ar tās trešās valsts ražotājiem eksportētājiem, uz kuru attiecas minētās regulas 2. panta 6.a punkta c) apakšpunktā paredzētais ziņojums, lai izstrādātu šo ziņojumu, kas ir vispārīgs dokuments un ko var izmantot dažādos gadījumos. Otrkārt, kā izriet no šī sprieduma 103. un 105. punkta, prasītāju tiesības ir tikušas pilnībā ievērotas, piemērojot ziņojumu par nozīmīgiem kropļojumiem Ķīnas tirgū.

119 Tādēļ prasītāju tiesas sēdē izvirzītais arguments, kas jāuzskata par jaunu un tātad nepieņemamu, katrā ziņā ir jānoraida kā nepamatots.

120 Tālab ir jānoraida šie prasītāju argumenti un līdz ar tiem arī visa otrā pamata ceturtā daļa.

c) Par Turcijas kā reprezentatīvas valsts izvēli

121 Pirmām kārtām, piektajā un sestajā daļā prasītājas apgalvo, ka Komisija esot kļūdaini izteikusi secinājumu par nozīmīgu kropļojumu esamību Ķīnas tirgū, kas katrā ziņā neattiecas uz tām. Tālab prasītāju ieskatā tā esot kļūdaini izmantojusi reprezentatīvu valsti normālās vērtības aprēķinam. Turklāt neesot notikušas uz sacīkstes principu balstītas debates par reprezentatīvas valsts izvēli.

122 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka prasītāju argumenti attiecībā uz Komisijas secinājumu par nozīmīgu kropļojumu esamību Ķīnas tirgū tika noraidīti, izvērtējot šī pamata trešo daļu un otrā pamata ceturto daļu. Turklāt, kā apgalvo Komisija, tā 2020. gada 16. martā ir publicējusi pirmo paziņojumu par lietas materiāliem par normālās vērtības noteikšanai izmantotajiem avotiem, kurā, pamatojoties uz neizkropļotu cenu vai atsauces vērtību izvēles kritērijiem, tā ir identificējusi vairākas iespējamas reprezentatīvas valstis. Komisija ir pieņēmusi apsvērumus par šo pirmo paziņojumu un 2020. gada 25. jūnijā publicējusi otru paziņojumu, kurā ir atbildējusi uz apsvērumiem un informējusi ieinteresētās personas, ka tā plānoja izvēlēties Turciju kā reprezentatīvu valsti.

123 Tā kā prasītājas šajā ziņā neizvirza papildu argumentus šajā daļā, šie apgalvojumi ir jānoraida.

124 Otrām kārtām, prasītājas apgalvo, ka Turcijas kā reprezentatīvas valsts izvēle ir kļūdaina.

125 Šajā ziņā jāatgādina, ka pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktā ir paredzēts – ja ir nospriests, ka nav pareizi izmantot iekšējā tirgus cenas un izmaksas eksportētājvalstī, jo minētajā valstī pastāv nozīmīgi kropļojumi, normālo vērtību nosaka, pamatojoties tikai un vienīgi uz ražošanas un pārdošanas izmaksām, kas atspoguļo neizkropļotas cenas vai atsauces vērtības. Šajā nolūkā Komisija kā informācijas avotu var izmantot tostarp attiecīgās ražošanas un pārdošanas izmaksas attiecīgā reprezentatīvā valstī ar līdzīgu ekonomiskās attīstības līmeni, kāds ir eksportētājvalstī.

126 Šī tiesību norma tika iekļauta pamatregulā ar regulu, ar ko groza pamatregulu un ar ko tika aizstātas arī šīs pašas regulas agrākā 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta tiesību normas, atbilstoši kurām "attiecīgu trešo valsti ar tirgus ekonomiku izvēlas saprātīgā veidā, jo īpaši, ievērojot to visu drošo informāciju, kas ir pieejama izvēles izdarīšanas laikā". No to formulējuma izriet, ka pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktam un šīs pašas regulas bijušajam 2. panta 7. punkta a) apakšpunktam ir viens un tas pats mērķis, proti, noteikt normālās vērtības aprēķina metodi importam no valstīm, kuru iekšējā tirgus cenas un izmaksas nevar ņemt vērā attiecīgās valsts tirgus apstākļu dēļ. Tomēr šo divu tiesību normu formulējums ir atšķirīgs, un tas nozīmē – kā Komisija to pamatoti uzsver –, ka judikatūru, kurā ir interpretēts agrākais pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts, pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta interpretācijai var pārņemt tikai daļēji. Proti, ar pēdējo minēto tiesību normu ir ieviesta atšķirīga reprezentatīvas valsts definīcija, kurai ir jābūt "attiecīgai" un tai ir jābūt "ar līdzīgu ekonomiskās attīstības līmeni, kāds ir eksportētājvalstī". Attiecībā uz datiem, kas jāņem vērā, šajā pašā tiesību normā ir precizēts, ka runa ir par "attiecīgiem" datiem, ja tie ir viegli pieejami. Starp vairākām attiecīgām reprezentatīvām valstīm ir ieviesta arī kārtība, jo ir precizēts, ka priekšroka, izvēloties reprezentatīvo valsti, ir jādod valstīm "ar atbilstoša līmeņa sociālo un vides aizsardzību".

127 Šādos apstākļos saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības iestādēm ir plaša novērtējuma brīvība attiecībā uz normālās vērtības noteikšanu valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas (skat. spriedumu, 2019. gada 19. septembris, *Zhejiang Jndia Pipeline Industry*/Komisija, T-228/17, EU:T:2019:619, 126. punkts un tajā minētā judikatūra), un analogās valsts izvēle ir arī daļa no Savienības iestādēm kopējās tirdzniecības politikas jomā piešķirtās plašās novērtējuma brīvības pārbaudāmo ekonomisko un politisko situāciju sarežģītības dēļ (skat. spriedumu, 2019. gada 29. jūlijs, *Shanxi Taigang Stainless Steel*/Komisija, C-436/18 P, EU:C:2019:643, 30. punkts un tajā minētā judikatūra). Šī judikatūra attiecas arī uz pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu, kurā tomēr ir ierobežota Komisijas novērtējuma brīvība, ciktāl izvēlētajai valstij ir jābūt ar līdzīgu ekonomiskās attīstības līmeni, kāds ir eksportētājvalstī.

128 Tāpat ir ticis nospriests, ka ir jāpārbauda, vai Komisija nav ignorējusi būtiskus vai atbilstošus elementus, lai noteiktu izvēlētās valsts piemērotību, un vai lietas materiāli ir pārbaudīti ar visu pienācīgo rūpību, lai varētu uzskatīt, ka attiecīgās preces normālā vērtība ir noteikta pienācīgi, nevis nesapratīgi (skat. spriedumus, 2015. gada 10. septembris, *Fliesen-Zentrum Deutschland*, C-687/13, EU:C:2015:573, 51. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2018. gada 23. aprīlis, *Shanxi Taigang Stainless Steel*/Komisija, T-675/15, nav publicēts, EU:T:2018:209, 32. punkts un tajā minētā judikatūra; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 1997. gada 29. maijs, *Rotexchemie*, C-26/96, EU:C:1997:261, 23. un 24. punkts). Šo judikatūru var pārņemt situācijās, kad nozīmīgu kropļojumu esamība eksportētājvalstī pamato atbilstošas reprezentatīvas valsts datu izmantošanu normālās vērtības aprēķinam, kas ietver arī sarežģītu ekonomisko un politisko situāciju pārbaudi.

129 Turklāt, kā izriet no pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta, Savienības tiesām ir jāpārliecinās, ka Komisija ir ņēmusi vērā būtiskus elementus, lai noteiktu izvēlētās valsts piemērotību. Šajā nolūkā minētajām iestādēm, ievērojot citas pieejamās iespējas, ir jāatrod trešā valsts ar līdzīgu ekonomiskās attīstības līmeni, kāds ir eksportētājvalstī. Ja, ņemot vērā viegli pieejamus datus, ir iespējams izvēlēties vairākas valstis, Komisija veic šo dažādo valstu salīdzinošu analīzi un dod priekšroku valstīm ar atbilstoša līmeņa sociālo un vides aizsardzību.

130 Šajā gadījumā Komisija 2020. gada 16. martā ir publicējusi pirmo paziņojumu par lietas materiāliem par normālās vērtības noteikšanai izmantotajiem avotiem, kurā, pamatojoties uz neizkropļotu cenu vai atsauces vērtību izvēles kritērijiem, tā ir noteikusi šādas iespējamas reprezentatīvas valstis: Brazīlija, Kolumbija, Ekvadora, Irānas Islāma Republika, Kazahstāna,

Malaizija, Maurīcija, Meksika, Melnkalne, Krievija, Serbija, Šrilanka, Taizeme un Turcija (pagaidu regulas 35. un 161. apsvērums). Pēc saņemtajiem apsvērumiem tā ar 2020. gada 25. jūnija paziņojumu ir informējusi ieinteresētās personas, ka tā plāno izvēlēties Turciju kā reprezentatīvu valsti (pagaidu regulas 37. un 164. apsvērums). Reprezentatīvas valsts izvēles kritēriji bija, pirmkārt, līdzīgs ekonomiskās attīstības līmenis, kāds ir Ķīnā, otrkārt, tas, ka prece, uz kuru attiecas izmeklēšana, tika ražota šajā valstī, un, treškārt, atbilstošu publisko datu pieejamība šajā valstī (pagaidu regulas 159. apsvērums). Komisija ir atgādinājusi, ka attiecīgā gadījumā priekšroka tiks dota valstij ar atbilstoša līmeņa sociālo un vides aizsardzību (pagaidu regulas 159. apsvērums). Izskatījusi ieinteresēto personu apsvērumus pēc galīgās informācijas sagatavošanas, apstrīdētās regulas 152. apsvērumā Komisija ir apstiprinājusi, ka Turcija ir izvēlēta kā reprezentatīva valsts.

131 Šajā kontekstā, ņemot vērā, ka pierādīšanas pienākums ir prasītājam, kuram jāiesniedz pārliecinoši pierādījumi sava apgalvojuma pamatojumam (skat. spriedumu, 2019. gada 19. septembris, *Zhejiang Jndia Pipeline Industry*/Komisija, T-228/17, EU:T:2019:619, 127. punkts un tajā minētā judikatūra), ir jāpārbauda, vai prasītājas ir iesniegušas pierādījumus, ka Komisija, izvēlēdamās Turciju kā reprezentatīvu valsti, ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

132 Prasītājas apgalvo, ka Komisija, izvēlēdamās Turciju kā reprezentatīvu valsti, ir ietekmējusies no *European Aluminium*. Tās apgalvo, ka, izdarot šo izvēli, nav ņemts vērā Ķīnas un Turcijas iedzīvotāju skaits un iekšējā tirgus pieprasījums, kas, ievērojot apjomradītu ietaupījumu principu, nozīmētu, ka ražošanas apjoma pieaugums izraisa fiksēto izmaksu samazināšanos. Prasītāju ieskatā, izdarot šo izvēli, netiek ievēroti kritēriji, kas ir noteikti agrākajā judikatūrā, saskaņā ar kuru Savienības iestādēm ir pienākums, ņemot vērā visas iespējamās alternatīvas, mēģināt atrast trešo valsti, kurā līdzīgas preces cena veidojas cik vien iespējams salīdzināmos apstākļos kā preces cena eksportētājvalstī, ja vien tā ir valsts ar tirgus ekonomiku (spriedums, 2015. gada 10. septembris, *Fliesen-Zentrum Deutschland*, C-687/13, EU:C:2015:573, 49. punkts).

133 Šajā ziņā jāatzīmē, ka prasītāju norādītā judikatūra attiecas uz "trešās valsts ar tirgus ekonomiku" izvēli saskaņā ar agrāko pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu. Tādējādi visus parametrus, kas noteikti 2015. gada 10. septembra spriedumā *Fliesen-Zentrum Deutschland* (C-687/13, EU:C:2015:573), nevar automātiski transponēt uz pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu. Precīzāk, pēdējā minētajā tiesību normā ir noteikts, ka attiecīgai reprezentatīvai valstij ir jābūt "ar līdzīgu ekonomiskās attīstības līmeni, kāds ir eksportētājvalstī", nevis, ka tai ir jābūt valstij ar tirgus ekonomiku, un ir paredzēts papildu parametrs, kas attiecas uz atbilstoša līmeņa sociālo un vides aizsardzību. No tā izriet, ka kritērijs, kas jāievēro, ir līdzīgs ekonomiskās attīstības līmenis, kāds ir eksportētājvalstī. Tieši ievērojot šo kritēriju, joprojām ir piemērojama judikatūra, kas attiecas uz agrāko pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, proti, ka Komisijai ir jābalstās uz trešo valsti, kurā līdzīgas preces cena veidojas pēc iespējas salīdzināmos apstākļos kā eksportētājvalstī, atbilstoši rūpības pienākumam, kas Komisijai ir noteikts saskaņā ar šī sprieduma 127. punktā minēto judikatūru.

134 Komisija Turcijas kā reprezentatīvas valsti izvēli ir balstījusi uz šī sprieduma 130. punktā minētajiem kritērijiem. Pirmais no šiem kritērijiem ir līdzīgs ekonomiskās attīstības līmenis kā Ķīnā. Pagaidu regulas 159. apsvērumā Komisija ir paskaidrojusi, ka, pamatodamās uz Pasaules Bankas datubāzi, tā ir izmantojusi valstis, kuru nacionālais kopienākums ir līdzīgs Ķīnas nacionālajam kopienākumam. Apstrīdētās regulas 151. apsvērumā tā ir precizējusi, ka Turcijai saskaņā ar Pasaules Bankas klasifikāciju ir tāds pats attīstības līmenis kā Ķīnai (vidēji augsti ienākumi), un tāpēc tā ir reprezentatīva valsts. Tā ir arī ņēmusi vērā faktu, ka izmeklēšanā atklājās, ka alumīnija štancējumi, kas sastāv no divu veidu sakausējumiem – mīkstajiem un cietajiem, tika ražoti Turcijā.

135 Prasītājas neapstrīd faktu, ka Turcijā ir līdzīgs attīstības līmenis kā Ķīnā. To argumentācija, kas balstīta uz tādu argumentu par apjomradītiem ietaupījumiem, kurš attiecas uz to, ka Ķīnā esot lielāks iedzīvotāju skaits nekā Turcijā un iekšējā tirgus pieprasījums esot atšķirīgs, nevar atspēkot Komisijas secinājumus. Pirmkārt, no pamatregulas nekādi neizrietot, ka Komisijai, izvēloties reprezentatīvu valsti, ir jāņem vērā valstu iedzīvotāju skaits. Otrkārt, tā kā Ķīna ir valsts ar lielāko iedzīvotāju skaitu pasaulē, nebūtu saprātīgi pieprasīt, lai Komisija kā reprezentatīvu valsti atzītu valsti ar līdzīgu iedzīvotāju skaitu. Šī paša iemesla dēļ nevar piekrist arī prasītāju argumentam par iekšējā tirgus pieprasījumu un apjomradītiem ietaupījumiem.

136 Tādējādi prasītājas nav pierādījušas, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, izvēlēdamās Turciju kā reprezentatīvu valsti.

137 Trešām kārtām, prasītājas apgalvo, ka atsauces valsts izvēle neesot pamatota. Komisija neesot precizējusi, kāpēc pagaidu regulā minēto Turcijas ražotāju norādītā cena varētu būt salīdzinājuma elements, un neesot paskaidrojusi šo uzņēmumu cenu veidošanās procesu. Turklāt Komisija apstrīdētajā regulā neesot pamatojusi Turcijas kā reprezentatīvas valsts salīdzināmību un neesot ņēmusi vērā prasītāju apsvērumus attiecībā uz saražoto preču veidu un daudzumu atšķirībām.

138 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pamatojuma neesamība vai nepietiekamība ir pamats, kas balstās uz būtisku formas prasību pārkāpumu, un tas pats par sevi ir atšķirīgs no pamata par nepareizu lēmuma pamatojumu, kura pārbaudi veic, aplūkojot šī lēmuma pamatotību (spriedumi, 2009. gada 19. jūnijs, *Qualcomm*/Komisija, T-48/04, EU:T:2009:212, 175. punkts, un 2016. gada 18. oktobris, *Crown Equipment* (*Suzhou*) un *Crown Gabelstapler/*Padome, T-351/13, nav publicēts, EU:T:2016:616, 110. punkts). LESD 296. panta otrajā daļā prasītajam pamatojumam ir skaidri un nepārprotami jāparāda iestādes, kas ir apstrīdētā akta autore, argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām uzzināt noteiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai veikt pārbaudi (spriedumi, 2003. gada 30. septembris, *Eurocoton* u.c./Padome, C-76/01 P, EU:C:2003:511, 88. punkts, un 2014. gada 12. decembris, *Crown Equipment* (*Suzhou*) un *Crown Gabelstapler*/Padome, T-643/11, nav publicēts, EU:T:2014:1076, 129. punkts).

139 Savukārt iestādēm nav pienākuma pagaidu vai galīgās regulas pamatojumā atbildēt uz visiem faktu un tiesību jautājumiem, ko ieinteresētās personas ir izvirzījušas administratīvā procesa gaitā (skat. spriedumu, 2011. gada 25. oktobris, *Transnational Company* "*Kazchrome*" un *ENRC Marketing* /Padome, T-192/08, EU:T:2011:619, 256. punkts un tajā minētā judikatūra).

140 Šajā kontekstā ir jānorāda, ka pagaidu regulas 159.–165. apsvērumā un apstrīdētās regulas 142.–152. apsvērumā Komisija ir skaidri un nepārprotami izklāstījusi atbilstošos kritērijus reprezentatīvas valsts izvēlei, un iemeslus, kuru dēļ tika izvēlēta Turcija. Proti, vispirms Komisija ir izklāstījusi izmantotos kritērijus (pagaidu regulas 159. apsvērums), norādījusi iespējamo reprezentatīvo valstu sarakstu (pagaidu regulas 161. apsvērums), izskaidrojusi apspriešanās procedūru ar ieinteresētajām personām (pagaidu regulas 160.–163. apsvērums un apstrīdētās regulas 143. un 144. apsvērums) un paskaidrojusi, kālab nevar pieņemt atsevišķu ieinteresēto personu apsvērumus (pagaidu regulas 163. un 164. apsvērums un apstrīdētās regulas 145.–151. apsvērums). Tādējādi Komisija ir paskaidrojusi, ka Turcijā tiek ražoti abu veidu sakausējumi – mīkstie un cietie (pagaidu regulas 164. apsvērums), ka muitas savienības dēļ Turcija nevarētu nebūt attiecīga reprezentatīva valsts (apstrīdētās regulas 147. apsvērums), ka Turcija ir vispiemērotākā reprezentatīvā valsts, pamatojoties uz pieejamajiem datiem par vides un sociālajiem standartiem (apstrīdētās regulas 148. apsvērums), un ka atbilstoši Pasaules Bankas klasifikācijai Turcijai ir tāds pats attīstības līmenis kā Ķīnai (apstrīdētās regulas 151. apsvērums).

141 Turklāt arguments, saskaņā ar kuru Komisija neesot ņēmusi vērā prasītāju apsvērumus par saražoto preču veidu un daudzumu atšķirībām, liek apšaubīt apstrīdētās regulas pamatotību. Tas tika noraidīts šī sprieduma 51. un 56.–68. punktā.

142 Tādējādi, ņemot vērā to, ka iestādēm nav pienākuma atbildēt uz visiem faktu un tiesību jautājumiem, ko ieinteresētās personas ir izvirzījušas administratīvā procesa gaitā, prasītājas nevar pārmest Komisijai pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi.

143 Tādējādi šie prasītāju argumenti un otrā pamata piektā un sestā daļa ir jānoraida kopumā.

[..]

2. Par trešo pamatu, ar ko tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdas, jo tā ir secinājusi, ka Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts kaitējums un pastāv cēloņsakarība

153 Trešajā pamatā prasītājas būtībā izvirza četras daļas, kuras atbalsta *Airoldi*, kas arī izvirza divas daļas.

154 Vispirms jāatgādina, ka pamatregulas 3. panta 1. punktā jēdziens "kaitējums", ja nav norādīts citādi, nozīmē būtisku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei vai būtiska kaitējuma draudus šai ražošanas nozarei, un tajā ir atsauce uz šī paša panta tiesību normām šī jēdziena interpretācijai.

155 Pamatregulas 3. panta 2. punktā ir reglamentēta kaitējuma esamības noteikšana. Tai jābūt balstītai uz tiešiem pierādījumiem un jāietver objektīva pārbaude, pirmkārt, attiecībā uz importa par dempinga cenām apjomu un ietekmi uz līdzīgu preču cenām Savienības tirgū, un otrkārt, šāda importa ietekmi uz Savienības ražošanas nozari.

156 Pamatregulas 3. panta 3. punktā ir paredzēts, ka attiecībā uz importa par dempinga cenām apjomu "jāspriež, vai ir bijis ievērojams importa par dempinga cenām pieaugums – vai nu absolūtā izteiksmē, vai attiecībā pret ražošanu vai patēriņu Savienībā" un "atkarībā no šā importa ietekmes uz cenām [jā]spriež, vai imports par dempinga cenām ir piedāvājis ievērojami zemāku cenu, salīdzinājumā ar līdzīgas preces cenu Savienības ražošanā, vai arī šāda importa rezultātā notiek ievērojama cenu pazemināšanās vai arī tiek ievērojami aizkavēta cenu celšanās, kas pretējā gadījumā būtu notikusi", un vai "viens vai vairāki no šiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums jāpieņem".

157 Pamatregulas 3. panta 5. punktā ir paredzēts, ka, pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz attiecīgo Savienības ražošanas nozari, novērtē visus būtiskos ekonomikas faktorus un rādītājus, kas raksturo nozares stāvokli, savukārt pamatregulas 3. panta 6. punktā ir precizēts, ka Savienības iestādēm, pamatojoties uz visiem būtiskajiem pierādījumiem par Savienības ražošanas nozares stāvokli, ir jāpierāda, ka šai ražošanas nozarei ir nodarīts kaitējums. It īpaši šajā pantā ir paredzēts, ka šādiem pierādījumiem jāpamato, ka tā 3. punktā minētajam apjomam vai cenu līmeņiem ir ietekme uz Savienības ražošanas nozari šī paša panta 5. punkta izpratnē un šī ietekme ir tāda, ka to var uzskatīt par būtisku (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2013. gada 19. decembris, *Transnational Company "Kazchrome"* un *ENRC Marketing*/Padome, C-10/12 P, nav publicēts, EU:C:2013:865, 49. punkts).

158 Atbilstoši iedibinātajai judikatūrai kaitējuma novērtēšanai ir nepieciešams veikt sarežģītu ekonomisku jautājumu izvērtējumu. Šajā ziņā Savienības iestādēm ir plaša novērtējuma brīvība (skat. spriedumus, 1991. gada 7. maijs, *Nakajima*/Padome, C-69/89, EU:C:1991:186, 86. punkts

un tajā minētā judikatūra, un 2014. gada 11. septembris, *Gold East Paper* un *Gold Huasheng Paper* /Padome, T-444/11, EU:T:2014:773, 226. punkts un tajā minētā judikatūra). Pārbaudot šādu vērtējumu, tiesai ir tikai jāveic pārbaude attiecībā uz to, vai ir ievērotas piemērojamās tiesību normas, vai ir pareizi norādīti apstākļi, vai nav pieļauta acīmredzama kļūda šo apstākļu novērtējumā un vai nav pieļauta pilnvaru nepareiza izmantošana. Šādi tas it īpaši ir gadījumā, kas attiecas uz faktoru, kuri rada kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, noteikšanu antidempinga izmeklēšanā (skat. spriedumu, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

159 Turklāt prasītāju pienākums ir sniegt pierādījumus, kas ļauj Vispārējai tiesai konstatēt, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, novērtējot kaitējumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 11. septembris, *Gold East Paper* un *Gold Huasheng Paper*/Padome, T-444/11, EU:T:2014:773, 228. punkts un tajā minētā judikatūra).

160 Prasītāju trešais pamats ir jāizskata šo principu kontekstā.

a) Par ekonomiskajiem faktoriem un rādītājiem, kas ietekmē Savienības ražošanas nozares stāvokli

161 Pirmajā daļā prasītājas būtībā izvirza četrus iebildumus, lai apgalvotu, ka Komisija esot kļūdaini novērtējusi dažādos ekonomiskos faktorus un rādītājus, kas ietekmē Savienības ražošanas nozares stāvokli.

1) Par Savienības ražošanas nozares tirgus daļas ņemšanu vērā

162 Ar pirmo iebildumu prasītājas apgalvo, ka Savienības ražotāju tirgus daļa ir lielāka par 85 %. Taču no Tiesas un Vispārējās tiesas judikatūras izrietot, ka tad, ja Savienības ražotājiem ir būtiska tirgus daļa, nevarot runāt par kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Savienības ražošanas nozares lielā tirgus daļa tai dabiski nodrošinot spēcīgu pozīciju, kas izslēdzot Savienības uzņēmumu neaizsargātības konstatēšanu.

163 Šajā ziņā jānorāda, kā izriet no šī sprieduma 154.–159. punkta, ka pamatregulā nav paredzēts nekāds Savienības ražošanas nozares tirgus daļas slieksnis, zem kura minēto ražošanas nozari nevar uzskatīta par tādu, kurai ir nodarīts būtisks kaitējums minētās regulas 3. panta 1. punkta izpratnē. Turklāt Komisijai šajā ziņā ir plaša novērtējuma brīvība.

164 Šādos apstākļos nevar apstrīdēt, ka Savienības ražošanas nozares tirgus daļas izmaiņas ir svarīgs apstāklis, kas jāņem vērā, novērtējot būtisku kaitējumu šai ražošanas nozarei (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2007. gada 14. marts, *Aluminium Silicon Mill Products*/Padome, T-107/04, EU:T:2007:85, 65. punkts).

165 Papildus ir jāatgādina – lai gan iestāžu veiktajai pārbaudei jānoved pie secinājuma, ka Savienības ražošanas nozarei radītais kaitējums ir būtisks, netiek prasīts, lai visi ekonomikas faktori un rādītāji parādītu negatīvu tendenci (spriedums, 2011. gada 25. oktobris, *CHEMK* un KF/Padome, T-190/08, EU:T:2011:618, 114. punkts). Turklāt tas vien, ka daži kaitējuma faktori attiecīgajā periodā uzlabojās, nenozīmē, ka Savienības ražošanas nozarei netika nodarīts būtisks kaitējums (spriedums, 2018. gada 23. aprīlis, S*hanxi Taigang Stainless Steel*/Komisija, T-675/15, nav publicēts, EU:T:2018:209, 93. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2000. gada 30. marts, *Miwon*/Padome, T-51/96, EU:T:2000:92, 105. punkts).

166 Šajā gadījumā, lai secinātu, ka Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts būtisks kaitējums, apstrīdētās regulas 4. un 5. iedaļā Komisija ir analizējusi importa par dempinga cenām ietekmi, izvērtējot dažādus ekonomiskos rādītājus saskaņā ar pamatregulas 3. panta 5. punktu.

167 Tādējādi no 5. tabulas, kas iekļauta apstrīdētās regulas 229. apsvērumā, izriet, ka Savienības ražošanas nozares tirgus daļa pārdošanas apjomam brīvajā tirgū izmeklēšanas periodā bija 84,4 % un attiecīgajā periodā tā ir samazinājusies par 4 %. Komisija ir arī iesniegusi tabulu, kurā ņemta vērā Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības (skat. apstrīdētās regulas 35. apsvērumu), lai gan šī izstāšanās ieguva spēku pēc izmeklēšanas perioda un attiecīgā perioda. Tādējādi no 5. *bis* tabulas, kas iekļauta apstrīdētās regulas 275. apsvērumā, izriet, ka, neņemot vērā Apvienoto Karalisti, Savienības ražošanas nozares tirgus daļa izmeklēšanas periodā bija 85,4 % un attiecīgajā periodā tā bija zaudējusi 3,0 procentpunktus.

168 Apstrīdētās regulas 226. un 227. apsvērumā ir paskaidrots, ka Savienības patēriņš brīvajā tirgū, neņemot vērā Apvienoto Karalisti, pieauga par 6 %, kas attiecībā uz Savienības ražošanas nozari ir apstiprināts 4.*bis* tabulā, kas iekļauta apstrīdētās regulas 271. apsvērumā.

169 Apstrīdētās regulas 254. apsvērumā Komisija ir apstiprinājusi pagaidu regulas 271.–274. apsvērumā izklāstītos secinājumus par Savienības ražošanas nozares stāvokli. Runa it īpaši ir par secinājumiem, saskaņā ar kuriem ir norādīts šādi:

> "271. Uz pozitīvu tendenci norāda vairāki rādītāji, piemēram, ražošanas apjoms, jauda, pārdošanas apjoms Savienības tirgū un nodarbinātība. Tomēr šo rādītāju pozitīvā dinamika bija saistīta ar patēriņa pieaugumu, un, ja Savienības ražošanas nozare būtu varējusi pilnībā gūt labumu no augošā tirgus, šiem rādītājiem faktiski būtu bijis jāpalielinās vēl vairāk. Neraugoties uz pārdošanas apjoma kāpumu, Savienības ražošanas nozare zaudēja tirgus daļu brīvajā tirgū.
>
> 272. Pārdošanas cenas brīvajā tirgū pieauga par 19 %. Tomēr minētais cenu pieaugums nevarēja turēt līdzi izmaksu pieaugumam (20 %). Šo dinamiku izraisīja cenas nospiešana. Savienības ražošanas nozare nespēja paaugstināt cenas tādā pašā mērā, jo izmaksas palielinājās tāda Ķīnas importa radītā lejupvērstā spiediena dēļ, kura cenas bija zemākas par Savienības ražošanas nozares cenām. Ņemot vērā to, ka rentabilitātes līmeņi bija zem mērķa peļņas līmeņa visā attiecīgajā periodā, un Ķīnas importa apjomus un zemās cenas, Komisija secināja, ka cenu pieaugums tika nospiests visā attiecīgajā periodā. Rezultātā visiem finanšu darbības rādītājiem, proti, rentabilitātei, ienākumam no ieguldījumiem un naudas plūsmai, bija tendence samazināties, un visā attiecīgajā periodā gūtā peļņa bija zemāka par mērķa peļņas līmeni. Tas rada sevišķu kaitējumu, jo izmeklējamās preces tirgus attiecīgajā periodā palielinājās, bet Savienības ražošanas nozares gūtā peļņa bija maza un samazinājās. Neraugoties uz to, ka ieguldījumi tika maksimāli saglabāti, lai saglabātu konkurētspēju, ir skaidrs, ka Savienības ražošanas nozare nesasniedza pietiekami augstu peļņas līmeni, kas iedrošinātu nākošos ieguldījumus. Turklāt Savienības ražošanas nozares lejupslīde notika Savienības tirgus pieauguma periodā. Savienības ražošanas nozare zaudēja 5 % tirgus daļas [apstrīdētajā regulā šis skaitlis ir mainīts] augošā tirgū, un tā acīmredzami nespēja izmantot augošā Savienības tirgus priekšrocības."

170 No šiem elementiem izriet, ka Komisija ir pienācīgi ņēmusi vērā Savienības ražošanas nozares lielo tirgus daļu, kā arī tādu noteiktu rādītāju esamību, kas apliecina pozitīvu tendenci. Prasītājas nav iesniegušas nevienu argumentu vai pierādījumu, kas ļautu pierādīt, ka Komisijas apgalvojumi apstrīdētās regulas 271. un 272. apsvērumā, it īpaši ietekme uz cenām, būtu acīmredzami

kļūdaini. Tādējādi tās nav pierādījušas, ka, ņemot vērā šī sprieduma 163.–165. punktā izklāstītos principus, Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, konstatēdama negatīvas Savienības ražošanas nozares tirgus daļas izmaiņas un secinādama, ka minētajai ražošanas nozarei ir nodarīts būtisks kaitējums, ievērojot visus atbilstošos rādītājus un it īpaši tirgus daļu zaudēšanu un Savienības ražošanas nozares rentabilitātes pasliktināšanos. Gluži pretēji, Komisija ir uzsvērusi, ka pārdošanas apjoma pieaugums bija tikai 2 % (skat. 5. tabulu, kas iekļauta pagaidu regulas 245. apsvērumā), kamēr patēriņš Savienībā palielinājās par 6 % (skat. 4. tabulu, kas iekļauta apstrīdētās regulas 226. apsvērumā) un cenu pieaugums nesekoja izmaksu pieaugumam (skat. 7. tabulu, kas iekļauta pagaidu regulas 256. apsvērumā).

171 Kā to pamatoti uzsver Komisija, prasītāju minētā Tiesas un Vispārējās tiesas judikatūra neliek apšaubīt šo secinājumu.

172 Ir tiesa, ka 2021. gada 4. februāra spriedumā *eurocylinder systems* (C-324/19, EU:C:2021:94) un 2014. gada 29. janvāra spriedumā *Hubei Xinyegang Steel*/Padome (T-528/09, EU:T:2014:35), kas abi attiecas uz Padomes Regulu (EK) Nr. 926/2009 (2009. gada 24. septembris), ar ko piemēro galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts kādu konkrētu dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļu un caurulīšu importam, kā izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā (OV 2009, L 262, 19. lpp.), ir atzīta Savienības ražošanas nozares tirgus daļas faktora nozīme kaitējuma esamības noteikšanā.

173 Tomēr galvenā atziņas, kas izriet no 2021. gada 4. februāra sprieduma *eurocylinder systems* (C-324/19, EU:C:2021:94) un 2014. gada 29. janvāra sprieduma *Hubei Xinyegang Steel*/Padome (T-528/09, EU:T:2014:35) ir tāda, ka dažādie rādītāji, tostarp Savienības ražošanas nozares tirgus daļa, ir jāaplūko nevis atsevišķi, bet vispārēji to kopumā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2021. gada 4. februāris, *eurocylinder systems*, C-324/19, EU:C:2021:94, 49. punkts, un 2014. gada 29. janvāris, *Hubei Xinyegang Steel*/Padome, T-528/09, EU:T:2014:35, 61.–63. punkts).

174 Turklāt lietās, kurās tika pasludināts 2021. gada 4. februāra spriedums *eurocylinder systems* (C-324/19, EU:C:2021:94) un 2014. gada 29. janvāra spriedums *Hubei Xinyegang Steel*/Padome (T-528/09, EU:T:2014:35), visi ekonomiskie faktori, izņemot Savienības ražošanas nozares tirgus daļas izmaiņas, bija pozitīvi (spriedums, 2014. gada 29. janvāris, *Hubei Xinyegang Steel*/Padome, T-528/09, EU:T:2014:35, 59.–61. punkts). Tomēr šajā gadījumā no pagaidu regulas izriet, ka jaudas izmantojums (4. tabula, kas iekļauta pagaidu regulas 240. apsvērumā), Savienības ražošanas nozares rentabilitāte un ienākums no ieguldījumiem (10. tabula, kas iekļauta pagaidu regulas 265. apsvērumā) attiecīgajā periodā samazinājās.

175 Piedevām izvilkumi no 2021. gada 4. februāra sprieduma *eurocylinder systems* (C-324/19, EU:C:2021:94) un 2014. gada 29. janvāra sprieduma *Hubei Xinyegang Steel*//Padome (T-528/09, EU:T:2014:35), kurus min prasītājas, attiecas uz atšķirīgu kaitējuma aspektu, proti, Savienības ražošanas nozares neaizsargātības situācijas vērtējumu izmeklēšanas perioda beigās, lai secinātu, ka pastāv būtiska kaitējuma draudi.

176 Turklāt 1995. gada 2. maija spriedums *NTN Corporation* un *Koyo Seiko*/Padome (T-163/94 un T-165/94, EU:T:1995:83), uz ko atsaucas prasītājas, attiecas uz situāciju, kurā Padome bija pieļāvusi kļūdas faktos, kas atklāja tendences, kuras bija pretējas faktiskajām tirgus izmaiņām (skat. šī sprieduma 114. punktu), proti, kļūdas, kuras šajā lietā netiek apgalvotas. Runājot par 2007. gada 14. marta spriedumu *Aluminium Silicon Mill Products*/Padome (T-107/04, EU:T:2007:85), uz kuru arī atsaucas prasītājas – tas attiecas uz situāciju, kurā Padome bija

pieļāvusi kļūdu faktos, sniegdama tādu priekšstatu par Savienības ražošanas nozares tirgus daļas izmaiņām, kas bija pretrunā pagaidu regulā minētajiem datiem (skat. šī sprieduma 63.–66. punktu).

177 Tomēr *Airoldi* apgalvo, ka, pirmkārt, dati par kaitējumu – it īpaši dati par Savienības ražošanas nozares tirgus daļu, nav pareizi, jo galīgajā posmā nav iesniegti jauni dati par atsevišķiem faktoriem, piemēram, ražošanas apjomu. *Airoldi* šo argumentu sasaista ar lielas daļas importa ar KN kodu 7610 90 90, kas ietver arī preču, kuras neietilpst izmeklēšanas tvērumā, apturēšanu (skat. apstrīdētās regulas 202. apsvērumu) un Apvienotās Karalistes izstāšanos no Savienības.

178 Vispirms jākonstatē, ka šī *Airoldi* argumentācija ir saistīta ar prasītāju pamatu, kas attiecas uz Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma analīzi. Konkrētāk, tas attiecas uz dažādiem faktoriem un rādītājiem, kuri ietekmē Savienības ražošanas nozares stāvokli un kurus prasītājas ir aplūkojušas trešā pamata pirmajā daļā.

179 No tā izriet, ka pretēji tam, ko apgalvo Komisija, šie argumenti iekļaujas prasītāju prasījumos un pamatos noteiktajā saskaņā ar šī sprieduma 87. punktā minēto judikatūru. Tādējādi tie ir pieņemami.

180 Tomēr, kā norāda Komisija, apstrīdētās regulas 278. apsvērumā ir paskaidrots, ka Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomi Apvienotās Karalistes tirgū ir tikuši novērtēti tikai aptuveni 2 % apmērā no šīs ražošanas nozares kopējā pārdošanas apjoma, kas ir apjoms, kuram nevar būt būtiskas ietekmes uz Savienības ražošanas nozares ekonomiskajiem rādītājiem. Apstrīdētajā regulā no tā ir secināts, ka rādītāji, kas attiecas uz Savienības ražošanas nozari, ir reprezentatīvi, tostarp ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos, un tie ir apstiprināti, tāpat kā uz šī pamata izdarītie secinājumi. Turklāt, izslēdzot norādīto Savienības ražošanas nozares tirgus daļu Apvienotajā Karalistē, Komisija ir pārrēķinājusi Savienības ražošanas nozares tirgus daļu (skat. 5. *bis* tabulu, kas iekļauta apstrīdētās regulas 275. apsvērumā). Piedevām Komisija ir ņēmusi vērā to, ka daļa importa ar KN kodu 7610 90 90 ir tikusi apturēta, kā tas izriet no 202.–216. apsvēruma un 1., 2. un 3. tabulas, kas ir iekļautas attiecīgi apstrīdētās regulas 208., 217. un 220. apsvērumā.

181 *Airoldi* nesniedz argumentus, lai pierādītu, ka šie Komisijas paskaidrojumi ir acīmredzami kļūdaini un būtu bijuši nepieciešami pielāgojumi. Tādējādi, ņemot vērā tās pierādīšanas pienākumu, šie argumenti ir jānoraida.

182 Otrkārt, *Airoldi* arī apgalvo, ka tad, ja Komisija būtu ņēmusi vērā alumīnija tirgus segmentāciju, to preču samazināšanos, kas rada iespējamu kaitējumu un tiek importētas ar KN kodu 7610 90 90, Savienības ražošanas nozares tirgus daļas palielināšanos no 81,1 % līdz 85,4 % un Ķīnas izcelsmes importa samazināšanos no 9,6 % līdz 5 %, kura notika periodā no pagaidu regulas līdz apstrīdētās regulas pieņemšanai, tā būtu konstatējusi, ka Savienības ražošanas nozares stāvoklis faktiski ir nostiprinājies.

183 Vēlreiz jākonstatē, ka šī *Airoldi* argumentācija ir saistīta ar prasītāju pamatu, kas attiecas uz Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma analīzi un konkrētāk – uz atsevišķiem faktoriem un rādītājiem, kuri ietekmē Savienības ražošanas nozares stāvokli un kurus prasītājas aplūko trešā pamata pirmajā daļā. Tā ir saistīta arī ar otrā pamata otro un trešo daļu, kurās prasītājas izsaka pārmetumus Komisijai, ka tā ir uzskatījusi, ka Ķīnas izcelsmes alumīnija štancējumi ir viena prece.

184 No tā izriet, ka saskaņā ar šī sprieduma 87. punktā minēto judikatūru šie argumenti iekļaujas prasītāju prasījumos un pamatos noteiktajā. Tādējādi – pretēji tam, ko apgalvo Komisija, – tie ir pieņemami.

185 Tomēr, kā norāda Komisija, apstrīdētās regulas 56. apsvērumā ir paskaidrots, kāpēc tā attiecīgo preci uzskata par vienu preci (skat. šī sprieduma 62. un 63. punktu). Turklāt Komisija ir ņēmusi vērā to, ka daļa importa ar KN kodu 7610 90 90 ir tikusi apturēta, kā tas izriet no 202.–216. apsvēruma un 1., 2. un 3. tabulas, kas ir attiecīgi iekļautas apstrīdētās regulas 208., 217. un 220. apsvērumā.

186 Attiecībā uz iespējamo Ķīnas izcelsmes importa tirgus daļas samazinājumu un Savienības ražošanas nozares tirgus daļas pieaugumu ir jānorāda turpmāk minētais.

187 No 5. tabulas, kas iekļauta pagaidu regulas 245. apsvērumā, izriet, ka šajā procesa posmā Komisija Savienības ražošanas nozares tirgus daļu brīvajā tirgū izmeklēšanas periodā bija novērtējusi 81,1 % apmērā. Administratīvā procesa beigās– pēc tam, kad tika pārskatīti Ķīnas izcelsmes importa apjomi, šis skaitlis tika pārskatīts, palielinot to līdz 84,4 % (skat. 5. tabulu, kas iekļauta apstrīdētās regulas 229. un 230. apsvērumā). *Airoldi* norādītā tirgus daļa, proti, 85,4 % attiecas uz Savienības ražošanas nozares tirgus daļu brīvajā tirgū izmeklēšanas periodā, bet ir ņemta vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Savienības (skat. 5.*bis* tabulu, kas iekļauta apstrīdētās regulas 275. apsvērumā). Pirmkārt, no tā izriet, ka *Airoldi* norādītie skaitļi nav tieši salīdzināmi, jo tie attiecas uz atšķirīgu ģeogrāfisko tvērumu. Otrkārt, apstrīdētās regulas 276. apsvērumā Komisija ir paskaidrojusi – lai gan Savienības ražošanas nozares tirgus daļa attiecīgajā periodā pēc atkārtota novērtējuma tika nedaudz paaugstināta, tirgus daļas joprojām bija samazinājušās par 3,0 procentpunktiem.

188 Tie paši konstatējumi attiecas uz Ķīnas izcelsmes importa samazināšanos. Proti, pirmkārt, *Airoldi* salīdzina pagaidu regulā vērā ņemtos datus ar apstrīdētās regulas datiem, izslēdzot Apvienoto Karalisti (skat. 2. tabulu, kas iekļauta pagaidu regulas 225. apsvērumā un 2.*bis* tabulu, kura iekļauta apstrīdētās regulas 262. apsvērumā). Otrkārt, apstrīdētās regulas 263. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka, pamatojoties arī uz koriģētajiem importa apjomiem, var novērot, ka importa līmenis gan relatīvā, gan absolūtā izteiksmē ir ievērojams un sasniedz 5 % no tirgus daļas izmeklēšanas periodā. Absolūtos skaitļos Ķīnas izcelsmes imports attiecīgajā periodā pieauga par 56 %, un kopējā tirgus daļa importam par dempinga cenām – par 48 %.

189 *Airoldi* nesniedz argumentus, lai pierādītu, ka šie Komisijas konstatējumi ir acīmredzami kļūdaini un Savienības ražošanas nozare faktiski ir nostiprinājusies. Tādējādi, ņemot vērā tās pierādīšanas pienākumu, šie argumenti ir jānoraida.

190 Tādējādi pirmais iebildums ir jānoraida.

2) Par Savienības ražošanas nozares pieaugumu un rentabilitāti

191 Ar otro iebildumu prasītājas apgalvo, ka Komisija, secinādama, ka Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts kaitējums būtiska patēriņa un Savienības ražošanas nozares rentabilitātes pieauguma kontekstā, esot atkāpusies no antidempinga tiesiskā regulējuma mērķa.

192 Šajā ziņā attiecībā uz Savienības patēriņu brīvajā tirgū, protams, ir taisnība, ka attiecīgajā periodā tas ir pieaudzis par 6 % (skat. 4. tabulu, kas iekļauta apstrīdētās regulas 226. apsvērumā, un 4. *bis* tabulu (Savienības ražošanas nozare, izslēdzot Apvienoto Karalisti), kas iekļauta apstrīdētās regulas 271. apsvērumā).

193 Tomēr, lai konstatētu, ka Savienības ražošanas nozarei tiek nodarīts kaitējums, kas attaisno antidempinga maksājumu noteikšanu, netiek prasīts, lai visiem attiecīgajiem ekonomikas faktoriem un rādītājiem būtu negatīva tendence (spriedums, 2011. gada 25. oktobris, *CHEMK* un KF/Padome, T-190/08, EU:T:2011:618, 114. punkts).

194 Turklāt Komisija ir niansējusi patēriņa pieaugumu Savienībā, norādīdama – lai gan attiecīgajā periodā tas pieauga, tomēr no 2018. gada līdz izmeklēšanas periodam tas samazinājās (skat. pagaidu regulas 216. apsvērumu un 4. tabulu, kas iekļauta apstrīdētās regulas 226. apsvērumā). Piedevām un galvenokārt pagaidu regulas 271. apsvērumā Komisija ir pamatoti uzsvērusi, ka – ņemot vērā pieejamos datus, Savienības ražošanas nozare, neraugoties uz pieprasījuma pieaugumu, ir zaudējusi tirgus daļas.

195 Attiecībā uz Savienības ražošanas nozares rentabilitāti ir jākonstatē, ka no 10. tabulas, kas iekļauta pagaidu regulas 265. apsvērumā, izriet, ka izmeklēšanas periodā tā patiešām ir 2 %, bet attiecīgajā periodā tā ir samazinājusies no 4,9 % līdz 2 %. Komisija no tā ir varējusi secināt, ka cenas tika iesaldētas apstākļos, kad, kā redzams 7. tabulā, kas iekļauta pagaidu regulas 275. apsvērumā, Savienības ražošanas nozares cenas pieauga lēnāk nekā izmaksas.

196 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājas nav pierādījušas, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secinādama, ka Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts būtisks kaitējums, neraugoties uz Savienības patēriņa pieaugumu un minētās ražošanas nozares rentabilitātes pieaugumu par 2 %.

197 Tādējādi prasītāju otrais iebildums ir jānoraida.

3) Par Ķīnas izcelsmes importa cenas un apjoma ņemšanu vērā

198 Ar trešo iebildumu prasītājas apgalvo, ka, pirmkārt, Komisija esot uzvērusi no Ķīnas importēto preču cenu, neatzīdama importa apjoma būtiskumu. Otrkārt, apstrīdētās regulas 201. un 249. apsvērumā esot pretrunas šajā jautājumā.

199 Šis prasītāju iebildums ir balstīts uz kļūdainu apstrīdētās regulas izpratni.

200 Pirmām kārtām, no apstrīdētās regulas 4.3. nodaļas "Imports no attiecīgās valsts" un it īpaši no 1., 2. un 3. tabulas izriet, ka Komisija ir līdzsvaroti ņēmusi vērā ne tikai no Ķīnas importēto preču cenu, bet arī šo preču importa apjomu.

201 Otrām kārtām, apstrīdētās regulas 201. un 249. apsvērumā nav pretrunas, jo šie apsvērumi attiecas uz dažādiem jautājumiem. Proti, apstrīdētās regulas 201. apsvērumā "Vispārīga informācija" tostarp ir paskaidrots, ka "pastāvīgu spiedienu izraisīja neparasti zemas Ķīnas cenas [un, ka] šim spiedienam bija vairākas sekas [jo] citu starpā tas nospieda Savienības ražošanas nozares cenas, neļāva šīm cenām atspoguļot izejvielu (alumīnija) cenu starptautisko pieaugumu un nospieda rentabilitāti" un, "lai rastos šī kaitējumu radošā aina, nav nepieciešams milzīgs importa apjoms:

lai noteiktu zemus cenu griestus, kas ietekmē visu tirgu, pietiek pat ar samērā nelieliem importa apjomiem vai pat ievērojamiem importa apjomiem par zemām cenām (kā tas neapstrīdami ir šajā gadījumā)".

202 Savukārt apstrīdētās regulas 249. apsvērumā Komisija atbild uz argumentiem, ar kuriem grupa, kam pieder prasītājas, apstrīdēja to, ka Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts būtisks kaitējums, pamatojoties uz to, ka Komisijas veiktie cenu salīdzinājumi bijuši neatbilstoši. Šajā ziņā Komisija ir norādījusi:

"Izmeklēšana parādīja, ka, veicot salīdzinājumu pa ražojuma [preču] veidiem, redzams, ka šo eksportētāju cenas ir zemākas par Savienības ražošanas nozares cenām ar ievērojamu starpību, tādējādi cenas ne tikai nav pielāgotas, bet ir pat ievērojami zemākas. *Haomei Group* par cenu salīdzināšanas avotu ierosināja arī izmantot importētāja cenas. Tomēr [..] Komisija salīdzināja cenas objektīvi, izmantojot detalizētu metodiku un aprēķinus, kas tika izpausti uzņēmumam *Haomei Group*. Ar šo metodiku ražojumi [preces] tika salīdzināti pa veidiem, izmantojot vairākus objektīvus kritērijus, un tāpēc tā bija visreprezentatīvākā Komisijai pieejamā metode."

203 No tā izriet, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un nav nonākusi pretrunās, pieņemdama apstrīdētās regulas 201. un 249. apsvērumu, kuri attiecas uz dažādiem jautājumiem.

204 Tādējādi prasītāju trešais iebildums ir jānoraida.

4) Par Ķīnas izcelsmes importa tirgus daļas pieaugumu

205 Ar ceturto iebildumu prasītājas izvirza vairākus argumentus, lai apgalvotu, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdas, ņemdama vērā Ķīnas izcelsmes importa tirgus daļu.

206 Pirmkārt, tās apgalvo, ka pēc papildu galīgās informācijas sagatavošanas 2021. gada 8. februārī attiecīgo preču daudzums, kas importēts no Ķīnas, samazinājās no vairāk nekā 300 000 tonnām (procedūras sākumā) līdz 128 853 tonnām. Šajā kontekstā Komisija neesot ņēmusi vērā šo samazinājumu un neesot mainījusi savu novērtējumu par kaitējumu un dempingu.

207 Kā izriet no 2.*bis* tabulas, kas iekļauta apstrīdētās regulas 262. apsvērumā, skaitlis 128 853 tonnas attiecas uz importa apjomu ar astoņiem kombinētās nomenklatūras kodiem izmeklēšanas periodā, ievērojot Apvienotās Karalistes izstāšanos no Savienības. Kopējais Ķīnas izcelsmes importa apjoms uz Savienību tajā pašā periodā, pamatojoties uz to pašu pamatu, bija 152 551 tonna, un Ķīnas tirgus daļa bija 5 % (skat. 2.*bis* tabulu, kas iekļauta apstrīdētās regulas 262. apsvērumā). Neņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Savienības, Ķīnas izcelsmes imports ar astoņiem kombinētās nomenklatūras kodiem bija 164 641 tonnas, un kopējais Ķīnas izcelsmes importa apjoms bija 191 981 tonna ar tirgus daļu 6,2 % apmērā (skat. 2. tabulu, kas iekļauta apstrīdētās regulas 217. apsvērumā). Nav strīda par to, ka šie skaitļi ir ievērojami zemāki nekā tie, kas norādīti 2. tabulā, kas iekļauta pagaidu regulas 225. apsvērumā, proti, Ķīnas izcelsmes importa apjoms izmeklēšanas periodā ir 309 853 tonnas ar tirgus daļu 9,6 % apmērā.

208 Tomēr, pirmām kārtām, ir jānorāda, ka prasītāju arguments attiecas uz salīdzinājumu starp Ķīnas izcelsmes importa apjomu ar astoņiem kombinētās nomenklatūras kodiem izmeklēšanas periodā, kas konstatēts apstrīdētajā regulā, un, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Savienības, no vienas puses, un kopējo Ķīnas izcelsmes importa apjomu pagaidu regulas periodā un pirms

pielāgojumiem, no otras puses. No tā izriet, ka šis salīdzinājums ir balstīts uz skaitļiem, kas attiecas uz apjomiem, kuri atbilst dažādiem materiālajiem un ģeogrāfiskajiem tvērumiem, un tos nevar tieši salīdzināt.

209 Otrām kārtām, ir jānorāda – kā to pamatoti ir uzsvērusi Komisija – lai gan Ķīnas izcelsmes importa rādītāji tika samazināti viedokļu par KN kodu atšķirību dēļ, ņemot vērā pieejamos faktus, Komisija ir varējusi apstiprināt, ka kopējais Ķīnas izcelsmes importa apjoms joprojām bija ievērojams, un bija novērojama tāda pati pieauguma tendence kā pagaidu periodā.

210 Proti, pēc vēl padziļinātākas analīzes par Ķīnas izcelsmes importa apjomu, dēļ tā, ka KN kods 7610 90 90, kas ietver arī preces, uz kurām neattiecas izmeklēšana, ir radījis pretrunīgus viedokļus (skat. apstrīdētās regulas 202. apsvērumu), Komisija samazināja skaitļus. Komisija ir uzskatījusi, ka Ķīnas ienākšana joprojām būs ievērojama (apstrīdētās regula 203. apsvērums) un – lai gan Ķīnas tirgus daļa tika attiecīgi samazināta, imports joprojām bija ievērojams un tika novērota tāda pati pieauguma tendence kā pagaidu periodā (apstrīdētās regula 213. apsvērums). Pēc dažādu faktoru un ieinteresēto personu argumentu analīzes apstrīdētās regulas 208.–249. apsvērumā Komisija minētās regulas 252. apsvērumā ir secinājusi, ka galvenie rādītāji, kas šajā izmeklēšanā pierādīja kaitējumu, joprojām norāda uz kaitējuma esamību, pat ja Ķīnas izcelsmes preču imports tika novērtēts, izslēdzot vienu KN kodu.

211 No tā izriet, ka prasītājas kļūdaini apgalvo, ka Komisija neesot ņēmusi vērā Ķīnas izcelsmes importa apjoma samazināšanos. Tādējādi to argumenti ir jānoraida.

212 Otrkārt, prasītājas apgalvo, ka Ķīnas izcelsmes importa tirgus daļa periodā no 2016. gada līdz izmeklēšanas periodam palielinājās tikai par 49 %, kas ir ļoti neliela vērtība, kuru nevar uzskatīt par apdraudējumu Savienības ražošanas nozarei, kuras rezultāti esot stabili un pozitīvi. Turklāt jebkādam tirgus daļas pieaugumam neesot nozīmes, jo sākotnējā tirgus daļa absolūtā izteiksmē esot maza, proti, zemāka par 15 %.

213 Pirmām kārtām, ir jāuzsver, ka prasītājas nepamatoti apgalvo, ka Ķīnas izcelsmes importa tirgus daļa, kas ir mazāka par 15 %, esot "maza". Lai gan pamatregulas 5. panta 7. punktā ir paredzēts, ka procedūru nesāk, ja imports no kādas valsts veido tirgus daļu, kas ir mazāka par 1 %, Ķīnas izcelsmes importa tirgus daļa ir ievērojami lielāka par šo procentuālo daļu (skat. 2. tabulu, kas iekļauta apstrīdētās regulas 217. apsvērumā, un 2.*bis* tabulu, kura iekļauta apstrīdētās regulas 262. apsvērumā). Pamatregulā nav paredzēts cits tirgus daļas slieksnis, lai secinātu, ka imports no trešās valsts nevar radīt kaitējumu.

214 Otrām kārtām, Ķīnas izcelsmes importa kopējais apjoms periodā no 2016. gada līdz izmeklēšanas periodam ir pieaudzis par 49 %, un tā paša importa tirgus daļa periodā no 2016. gada līdz tam pašam periodam ir pieaugusi par 41 %. Šo pieaugumu nevar uzskatīt par "nelielu", un prasītājas nav iesniegušas argumentus, kas ļautu atspēkot šo secinājumu.

215 Trešām kārtām, prasītāju argumenti par Savienības ražošanas nozares stāvokli tika noraidīti šī sprieduma 162.–197. punktā, un prasītājas ar šo iebildumu nav iesniegušas citus argumentus, kas saistībā ar Ķīnas izcelsmes importa tirgus daļu ļautu secināt, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

216 Tālab šie prasītāju argumenti ir jānoraida.

217 Treškārt, prasītājas apgalvo, ka Ķīnas izcelsmes imports esot ieguvis tirgus daļas uz trešo valstu ražotāju, nevis Savienības ražotāju, rēķina. Turklāt no *Hydro Group* gada pārskatiem izrietot, ka Ķīnas izcelsmes importa tirgus daļas iespējamais pieaugums par četriem procentpunktiem varbūtēji esot noticis uz šīs grupas, kas ir saskaņā ar Norvēģijas tiesībām dibināta sabiedrība, nevis Savienības ražotājs, tirgus daļu rēķina.

218 Šajā ziņā prasības pieteikuma 140. un 141. punktā prasītāju norādītie dati par importu no trešām valstīm, neskaitot Ķīnu, un Ķīnas izcelsmes importu, kā to tiesas sēdē ir precizējušas prasītājas, izriet no 2.*bis* tabulas, kas iekļauta apstrīdētās regulas 262. apsvērumā (šie dati attiecas nevis uz kopējo importa apjomu, bet gan uz importu ar astoņiem KN kodiem) un 6.*bis* tabulas, kura iekļauta apstrīdētās regulas 304. apsvērumā, un tajos ir ņemta vērā Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības.

219 No šajās tabulās iekļautajiem datiem izriet, ka kopējais importa apjoms no trešām valstīm, neskaitot Ķīnu, pieauga no 238 937 tonnām 2016. gadā līdz 295 248 tonnām izmeklēšanas periodā, palielinot šī importa tirgus daļu no 8,2 % līdz 9,6 %, kamēr kopējais Ķīnas izcelsmes importa apjoms pieauga no 97 535 tonnām 2016. gadā līdz 152 551 tonnām izmeklēšanas periodā, palielinot tā tirgus daļu no 3,4 % līdz 5 %. Lai gan ir skaidrs, kā tas arī izriet no prasītāju iesniegtajiem datiem, ka imports no trešām valstīm, neskaitot Ķīnu, periodā no 2017. gada līdz izmeklēšanas periodam samazinājās, no trešām valstīm, neskaitot Ķīnu, importēto tonnu un to tonnu, kas importētas no Ķīnas, apvienošana gadā liecina par pastāvīgu pieaugumu (nevis stabilu daudzumu, kā to apgalvo prasītājas). No tā izriet, ka Ķīnas izcelsmes importa apjoma pieaugums pārsniedz importa no trešām valstīm, neskaitot Ķīnu, apjoma samazinājumu.

220 Turklāt no 2. tabulas, kas iekļauta apstrīdētās regulas 217. apsvērumā, izriet, ka attiecīgajā periodā kopējais Ķīnas izcelsmes importa apjoms ir palielinājies par 49 % (vai par 56 %, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Savienības, kā tas izriet no 2.*bis* tabulas, kas iekļauta apstrīdētās regulas 262. apsvērumā). Tikmēr gan no 5. tabulas, kas iekļauta apstrīdētās regulas 229. apsvērumā, gan no 5.*bis* tabulas, kura iekļauta šīs pašas regulas 275. apsvērumā, izriet, ka Savienības ražošanas nozares tirgus daļa šajā pašā laikposmā ir samazinājusies.

221 Piedevām nevar piekrist prasītāju argumentiem, ka Ķīnas izcelsmes imports, iespējams, ir noticis, kaitējot *Hydro Group*, kas ir saskaņā ar Norvēģijas tiesībām dibināta sabiedrība, tirgus daļām.

222 Proti, apgalvojumi attiecībā uz *Hydro Group*, pieņemot, ka tie ir pierādīti, neapstiprina prasītāju izvirzīto tēzi, jo, kā norāda Komisija un ko prasītājas nav apstrīdējušas, *Hydro Group* ietilpst Savienības ražošanas nozarē, un viena no grupas sabiedrībām, proti, *Hydro Extrusion Hungary k. f.t*, kas reģistrēta Sēkešfehērvārā [*Székesfehérvár*] (Ungārija), bija viena no izlasē iekļautajām Savienības ražotājām, kā tas izriet no pagaidu regulas 22. apsvēruma.

223 Tādējādi ir jānoraida argumentācija, saskaņā ar kuru Ķīnas izcelsmes imports esot pieaudzis nevis uz Savienības ražošanas nozares pārdošanas, bet uz importa no trešām valstīm, neskaitot Ķīnas, rēķina.

224 Tālab šie prasītāju argumenti ir jānoraida un kopā ar tiem arī trešā pamata pirmā daļa kopumā.

[..]

IV. Par tiesāšanās izdevumiem

270 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājām spriedums ir nelabvēlīgs, tām jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus saskaņā ar pēdējās minētās prasījumiem.

271 Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam, saskaņā ar kuru iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas, Parlaments savus tiesāšanās izdevumus sedz pats.

272 Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 3. punktu Vispārējā tiesa var nolemt, ka personai, kas iestājusies lietā un kas nav šā panta 1. vai 2. punktā minētā persona, savi tiesāšanās izdevumi jāsedz pašai. Tā kā *Airoldi* ir iestājusies lietā prasītāju, kurām spriedums ir nelabvēlīgs, atbalstam, tā savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) **Prasību noraidīt.**

2) ***Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd*** **un** ***Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd*** **sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus**.

3) **Eiropas Parlaments un** ***Airoldi Metalli SpA*** **savus tiesāšanās izdevumus sedz paši.**

Papasavvas da Silva Passos Gervasoni

Reine Pynnä

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2023. gada 21. jūnijā.

[Paraksti]